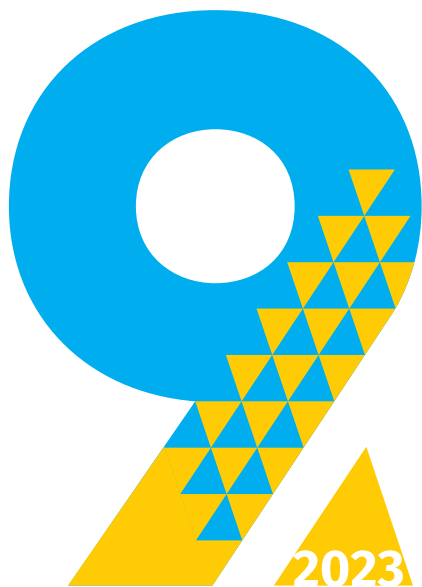


25^{lat}
FUNDACJA
Pro Musica Viva

ROMAN REWAKOWICZ
Dyrektor Artystyczny



DNI MUZYKI UKRAIŃSKIEJ W WARSZAWIE

ДНІ
УКРАЇНСЬКОЇ
МУЗИКИ у ВАРШАВІ

03/05/10.09.2023



**DNI MUZYKI
UKRAIŃSKIEJ
w WARSZAWIE**

9. ДНІ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ у ВАРШАВІ

03.09.2023

05.09.2023

10.09.2023

17 lipca 1998 roku wraz z Ewą Samborską ustanowiliśmy Fundację pod nazwą „Pro Musica Viva”, co w naszej intencji ma oznaczać: aby muzyka żyła! Mija właśnie 25 lat działalności Fundacji, która od samego początku postawiła sobie za zadanie budowanie polsko-ukraińskich i ukraińsko-polskich relacji kulturalnych. Pierwszym i bardzo ważnym koncertem zorganizowanym przez Fundację było wykonanie „Credo” Krzysztofa Pendereckiego 12 października 1999 roku we Lwowie. Największą organizacyjną akcją Fundacji była koordynacja IV Festiwalu Kultury Polskiej w Ukrainie na przełomie października i listopada 2002 roku, który w ciągu dwóch tygodni przedstawił ukraińskiej publiczności 29 wydarzeń różnych dziedzin kultury polskiej w czterech miastach Ukrainy – w Kijowie, Lwowie, Charkowie i Odessie.

Naszym zadaniem jest także zapoznanie polskiej publiczności z muzyką ukraińską. Pierwszy Festiwal Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie odbył się w grudniu 1999 roku. Funkcjonowanie organizacji pozarządowej bez stałego źródła finansowania, w oparciu o dotacje i darowizny stawia niezwykle trudne warunki dla stabilnej działalności. Tak więc kolejne Festiwale odbywały się w cyklu nieregularnym aż do 2019 roku, kiedy to Miasto Stołeczne Warszawa przyznało Fundacji 3-letnią dotację, co pozwoliło przeformować to nasze przedsięwzięcie na imprezę coroczną. Z wielką przyjemnością informuję, że właśnie rozpoczynamy realizację naszego Festiwalu w ramach już drugiej 3-letniej dotacji Miasta Warszawy. Bardzo dziękujemy! Oznacza to, że także w latach 2024 i 2025 będą Państwo mogli uczestniczyć w koncertach tego Festiwalu.

Przełomowym momentem w naszej działalności jest przychylność Banku Gospodarstwa Krajowego i współpracującej z nim Fundacji Most the Most. To właśnie wsparcie tych instytucji pozwoliło nam zorganizować nasz zeszłoroczny Festiwal w tak znaczącym wymiarze. Także w tym roku cieszymy się zaufaniem i przychylnością Głównych Partnerów Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie.

Na ręce Pana Tomasza Robaczyńskiego, członka Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego oraz Pani Brygidy Ślabskiej, Prezes Fundacji Most the Most składamy nasze gorące podziękowanie za to kolejne wsparcie! Dziękujemy wszystkim naszym donatorom, darczyńcom i sprzyjającym naszemu Festiwalowi!

W tym jubileuszowym roku ćwierćwiecza Fundacji przedstawiamy Państwu 9. edycję Festiwalu Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie. Trzy koncerty pokażą różny wymiar muzyki ukraińskiej. Zaczynamy od szerokiej panoramy repertuaru fortepianowego w wykonaniu znakomitego Kijowskiego Duetu Fortepianowego. Drugi koncert dzięki wspianiałym głosom Wrocław Baroque Ensemble przeniesie nas w wiek XVII, a finał Festiwalu ukaże dwa światowe prawykonania – zabrzmiały utwory niezwykle utalentowanych kompozytorek ukraińskich – Bohdany Frolak i Oleny Ilnytskiej.

Nie mogę w tym miejscu uciec od okoliczności, w których nasz Festiwal się odbywa – w czasie wciąż trwającej rosyjskiej agresji na Ukrainę. Ta absurdalna napaść, która uświadamia nam, jak jeszcze nisko lata „duch dziejów”, każe postawić pytanie, o co jest ta wojna. To wojna nie o terytoria. To wojna o tożsamość przekładającą się na możliwość kolejnych mobilizacji wojskowych i agresji. „Połknięcie” Ukrainy przez Rosję oznaczać będzie w nieodległej perspektywie wojnę jeszcze większą. Dziś Ukraińcy giną w imię Europejskiej Cywilizacji. Wspierając kulturę ukraińską wybieramy Cywilizację przeciw barbarii. Dziękuję Państwu za obecność na koncertach Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie!

Roman Rewakowicz
Dyrektor Artystyczny



for. Robert Michalik

1 Recital fortepianowy

Kyiv Piano Duo:
Oleksandra Zajcewa
Dmytro Tawanec

Program:

część I – utwory na cztery ręce

Jewhen Stankowycz (ur. 1942)
Pradawne górskie tańce Werchowiny (2002)

Zoltan Almaszi (ur. 1975)
Pieśń karpacka (2022)

Jewhen Orkin (ur. 1977)
Im Zwergenland (W krainie gnomów)
i *Rosa de Barcelona* z cyklu *Mozaiki* (2006)

Oleh Bezborodko (ur. 1973)
Fanfary i fuga (2003/2022)

Bohdan Sehin (ur. 1976)
Ru-um-bambar (1998/2023)

Mychajło Szwed (ur. 1978)
Odgłosy (2005)

Myrosław Skoryk (1938–2020)
Smutny blues i *Kankan ze starej płyty gramofonowej* z cyklu
Trzy ekstrawaganckie tańce (1998)

część II – utwory na dwa fortepiany

Hennadij Laszenko (1938–2017)
I dzwony dziwnych dźwięków,
i trzepot liści na wietrze... (2004)

Igor Szczerbakow (ur. 1955)
Barkarola (2004)

Bohdana Frolak (ur. 1968)
Suita in C (2008/2016)
Intrada
Romanza
Toccata
Nocturne

Konstanty Wilenski (ur. 1949)
Taniec diabła (1998)

Utwory przeznaczone na duet fortepianowy (na dwa fortepiany lub na fortepian na cztery ręce) to zjawisko szczególne wśród rozlicznych gatunków muzyki kameralnej różnych narodów i epok. Jednorodność brzmienia, a jednocześnie olbrzymie możliwości fakturalne zespołu złożonego z dwójga pianistów stanowiły natchnienie dla wielu kompozytorów. Na taką obsadę sporządzano też liczne transkrypcje i opracowania, przede wszystkim dzieł orkiestrowych, ale także przeznaczonych na mniejsze składy instrumentalne. Również niektóre z utworów prezentowanych dziś przez Kyiv Piano Duo skomponowane zostały pierwotnie na inną obsadę. A wykonane zostaną utwory jedenaściorga ukraińskich kompozytorów XX i XXI stulecia – od twórców urodzonych jeszcze przed II wojną światową, zmarłych kilka lat temu Myrosława Skoryka i Hennadija Laszenki, po kompozytorów średniego pokolenia, urodzonych w latach 70. minionego stulecia. To niezwykle panorama, skupiająca wiele spośród najistotniejszych nurtów współczesnej muzyki ukraińskiej.

W pierwszej części koncertu zabrzmiały utwory przeznaczone na fortepian na cztery ręce. Dwa utwory rozpoczynające program ukazują różne sposoby wykorzystania inspiracji ukraińskim folklorem. W *Pradawnych górskich tańcach Werchowiny* Jewhena Stankowycza wpływy te są dość nieoczywiste i głęboko przetworzone, kompozytor odwołuje się tu przede wszystkim do pierwotnej, energetycznej roli muzyki. Z kolei Zoltan Almaszi w *Pieśni karpackiej* wykorzystuje elementy ludowe bardziej bezpośrednio – w początkowych fragmentach, utrzymanych w improwizacyjnym charakterze, można usłyszeć echa huculskiej sopiłki, nawoływanie się pasterzy; w dalszym przebiegu utworu pojawiają się nawiązania do karpaccich tańców. Zupełnie inne obszary eksploruje w swych utworach (w oryginalnej wersji przeznaczonych na fortepian solo) Jewhen Orkin – *Im Zwergenland (W krainie gnomów)* nawiązuje chwilami do klimatu fortepianowych miniatur Edvarda Griega, zaś w *Rosa de Barcelona* wyraźnie słyszalne są inspiracje hiszpańską muzyką flamenco. *Fanfary i fuga* Oleha Bezborodki (pierwotnie skomponowane na zespół instrumentów dętych) to intrygujące zderzenie tradycyjnej stylistyki (*Fanfary*) z awangardowymi technikami kompozytorskimi i wykonawczymi (*Fuga*). Bohdan Sehin w utworze *Ru-um-bambar* (oryginalnie na dwa fortepiany i perkusję) łączy elementy repetytywności z olbrzymią wrażliwością barwową. *Odgłosy* Mychajły Szweda, powstałe podczas pobytu kompozytora

Niedziela, 3 września 2023 r., godz. 19.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego

1

na stypendium w Krakowie (w pierwotnej wersji na fortepian solo), doczekały się już wielu wersji instrumentalnych; twórca łączy tu poszukiwania związane z naturą dźwięku z improwizacyjnym kształtowaniem formy utworu. Kończące pierwszą część koncertu dwie miniatury Myrosława Skoryka – *Smutny blues* i *Kankan ze starej płyty gramofonowej* – to mistrzowskie, wirtuozowskie stylizacje, wykorzystujące elementy zbliżone do estetyki jazzowej.

W części drugiej usłyszymy kompozycje przeznaczone na dwa fortepiany. Hennadij Laszenko w utworze *I dzwony dziwnych dźwięków, i trzepot liści na wietrze...* wykorzystuje nowoczesne techniki kompozytorskie (m.in. elementy aleatoryczne), choć na pierwszy plan wysuwa się tu eksploracja tradycyjnie rozumianego piękna brzmienia; partie obu instrumentów stanowią tu dwie niezależne płaszczyzny dźwiękowe. Neotonalna chwilami *Barkarola* Igora Szczerbakowa łączy tradycyjne sposoby kształtowania formy z improwizacyjnym charakterem. Czteroczęściowa *Suita in C* Bohdana Frolak (pierwotnie powstała w wersji na wiolonczelę i fortepian) to inteligentny dialog z muzyką epok minionych, choć kompozytorka nie stroni tu również od nowoczesnych środków; dzieło rozpoczyna zwarta, uroczysta *Intrada*, po której następują: liryczna, ciekawa pod względem harmonicznym *Romanza*, motoryczna, przywodząca na myśl *perpetuum mobile* *Toccata* oraz przepiękny, niezwykle ekspresyjny *Nocturne*. Efektownym zakończeniem koncertu będzie wirtuozowski, jazzujący *Taniec diabła* Konstantego Wilenskiego.

Paweł Markuszewski



Jewhen Stankowycz (ur. 1942 w Swalawie na Zakarpaciu) studiował kompozycję w latach 1962–1963 u Adama Sołtysa w Konserwatorium Lwowskim, a następnie w latach 1965–1970 w Konserwatorium Kijowskim, najpierw u Borysa Latoszyńskiego, a po jego śmierci u Myrosława Skoryka. W 1977 roku otrzymał Nagrodę im. T. Szewczenki za *Symfonię nr 3 „Ja utwierdzam się”*. W latach 1990–1992 był Przewodniczącym Związku Kompozytorów Ukrainy. W 1996 roku przebywał w Szwajcarii na stypendium rządu szwajcarskiego,

na którego zamówienie napisał szereg utworów. Jest profesorem Narodowej Akademii Muzycznej w Kijowie. Jego utwory były wykonywane w wielu krajach Europy, USA i Kanadzie.

Stankowycz zaznaczył wyraźnie swą obecność w muzyce ukraińskiej już w pierwszych latach samodzielnej pracy. Jest kompozytorem o temperamentie dramatycznym i epickim rozmachu. Nawet utwory kameralne pod jego piórem nabierają charakteru zgoła niekameralnego, jak np. *III Symfonia kameralna* na flet i orkiestrę smyczkową (zaliczona przez Międzynarodową Trybunę Kompozytorów UNESCO do 10 najwybitniejszych utworów 1985 roku). W swoim czasie Stankowycz ulegał awangardowym tendencjom; pisał utwory nawiązujące do „igrania” z cudzym stylem (*Sinfonietta*), kompozycje quasi-barokowe (*Sinfonia Larga*) czy „romantyczne” (*Symfonia nr 4 „Lirica”*). Z równym powodzeniem wypowiada się w dowolnym gatunku czy formie, także w muzyce dla teatru dramatycznego i filmu. Najchętniej jednak skłania się ku dramaturgii o treści problemowo-filozoficznej. Stąd w jego twórczości przeważają monumentalne formy symfoniczne czy teatralne (m.in. 10 symfonii), spośród których wyróżniają się szczególnie: *Symfonia nr 3* (1976) do poezji P. Tyczyny na głos solowy, chór i orkiestrę, *Symfonia pastorałi* (1979), folk-opera *Kwiat paproci* (1979), balet *Olga* (1982), potężne *Dictum* (1987) w 11 częściach na orkiestrę kameralną oraz szereg utworów poświęconych tragedii Czarnobyla – *Czarna elegia* (1991), *Poemat boleści* (1993), a także symfoniczna *Panachyda* poświęcona pamięci ofiar Wielkiego Głodu w 1933 roku.

Zoltan Almaszi (ur. 1975 we Lwowie) – ukraiński kompozytor, wiolonczelista, laureat Nagrody im. L. Rewuckiego (2003), Nagrody im. B. Latoszyńskiego (2012). Ukończył lwowski Państwowy Wyższy Instytut Muzyczny im. M. Łysenki w klasach kompozycji i wiolonczeli Jurija Łaniuka, a następnie staż asystencki w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. P. Czajkowskiego w Kijowie pod kierunkiem Jewhena Stankowycza. Dwukrotnie (jako



foto: Dmytro Bendarenko

wiolonczelista i jako kompozytor) był laureatem Międzynarodowego Konkursu im. S. Prokofiewa w Mariupolu. Zoltan Almaszi jako kompozytor i wykonawca bierze aktywny udział we wszystkich największych festiwalach muzyki współczesnej na Ukrainie („Kontrasty”, „Forum Muzyki Młodych”, „Kyiv Music Fest”, „Muzyczne Premiery Sezonu”, „Dwa Dni i Dwie Noce Nowej Muzyki”). Utwory kompozytora wykonywano w Szwajcarii, Francji, Węgrzech, Holandii, Białorusi, Mołdowie, Niemczech, Austrii, Stanach Zjednoczonych.

Szczególne znaczenie dla kompozytora ma Polska. To właśnie ze strony polskich organizacji kulturalnych miał najwięcej zamówień. Za najdonioślejsze wydarzenie w swej twórczej biografii kompozytor uważa wykonanie w warszawskiej Filharmonii Narodowej *Symfonii „Wyspa”* przez Narodową Orkiestrę Ukrainy w ramach festiwalu „Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie”. W 2008 roku studiował w Katowicach u Aleksandra Lasonia w ramach programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia”. Almaszi jest autorem ponad 80 utworów na różne obsady.



foto: Kira Kuzmeczowa

Jewhen Orkin (ur. 1977 we Lwowie) – ukraińsko-niemiecki kompozytor, klawecista, dyrygent, pedagog. Od czasu ukończenia studiów w zakresie kompozycji, dyrygentury orkiestrowej i gry na klawercie w Kijowie, Utrechcie i Mannheim odnosi międzynarodowe sukcesy jako solista i kompozytor. Dokonywał światowych prawykonań dzieł klawercowych skomponowanych dla niego przez Walentyna Sylwestrowa, Jewhena Stankowycza, Nuno Corte-Reala, Bouke Feleusa, Stefana Schulzkiego, Ernsta Becherta i innych kompozytorów.

Jako kompozytor, klawecista i dyrygent występował na wielu międzynarodowych festiwalach, m.in. „Kontrasty” (Lwów), „Kyiv Music Fest”, „Heidelberger Fruhling”, „Lüneburger Heide”, „Donaueschingen Musiktage”, „Bodensee Festival”, „Gstaad Festiwal Menuhina”, „Katarakt Hamburg” i inne. Jego symfonia *Parada planet* otrzymała Nagrodę Prezydenta Ukrainy; zdobył także pierwszą nagrodę w dziedzinie kompozycji na II festiwalu Światowego Kongresu Żydów oraz pierwszą nagrodę w konkursie kompozytorskim Instytutu Goethego w Niemczech. Od 2020 roku jest członkiem Narodowego Związku Kompozytorów Ukrainy.

Dorobek twórczy Jewhena Orkina obejmuje ponad 80 dzieł różnych gatunków: 6 symfonii, 9 symfonii kameralnych; *Uwertura galicyjska*, opera *Magister Ludi*, singspiel *Cogito ergo sum*, oratorium *Pasja według Anny Frank*, koncerty na skrzypce, klarnet, fortepian, saksofon altowy, saksofon sopranowy z towarzyszeniem orkiestry symfonicznej; utwory kameralne i solowe. Współpracował z takimi instrumentalistami jak Patricia Kopatchinskaja, Sol Gabetta, Bohdana Pivnenko, Enrico Palascino, Zoltan Almasiy, Kyiv Piano Duo, Giora Feidman, Sebastian Lastein, Anton Hollich, Dieter Hubov itp. Jest członkiem-założycielem „Komponistenverschöörung”, członkiem zespołu muzyki nowoczesnej TEMA. Obecnie uczy gry na klawercie i saksofonie na Uniwersytecie Muzyki i Sztuk Scenicznych w Mannheim i prowadzi aktywną międzynarodową karierę jako niezależny kompozytor i instrumentalista.



foto: Kira Kuzmeczowa

Oleh Bezborodko (ur. 1973 w Kijowie) – ukraiński pianista i kompozytor. Jego utwory były wykonywane na całym świecie: od Stanów Zjednoczonych po Chiny. Studiował w Ukrainie i Szwajcarii, następnie uzyskał stopień doktora w Ukraińskiej Narodowej Akademii Muzycznej w Kijowie, gdzie obecnie jest profesorem fortepianu. Jego muzykę wykonywali m.in.: zespół „musikFabrik”, pianiści Stephen Gutman, Roglit Ishay, Timothy Hoft, skrzypkowie Dima Tkaczenko, Orest Smowż i Loussine Azizian, mandoli-

nistka Olena Olenczyk. Zarówno jako pianista, jak i kompozytor współpracował niemal ze wszystkimi orkiestrami ukraińskimi i takimi dyrygentami, jak: Hobart Earle, Roman Kofman, Kyril Karabyc, Bogodar Kotorowycz, Wołodymyr Sirenko. Laureat krajowych i międzynarodowych konkursów pianistycznych oraz stypendiów i ukraińskich nagród muzycznych – im. L. Rewuckiego i M. Łysenki. Jest ceniony jako wykonawca muzyki współczesnej oraz kameralista. Wykonywał i prawykonał utwory fortepianowe i kameralne niemal wszystkich wiodących ukraińskich kompozytorów współczesnych (Almasi, Bibik, Hodziacki, Iszczenko, Karabyc, Poliowa, Sylwestrow, Stankowycz, Szczetyński i wielu innych). W 2020 roku Naxos Records wydało premierowe nagranie *Concertina* Walentyna Sylwestrowa w wykonaniu Oleha Bezborodki z Litewską Orkiestrą Narodową pod dyktycją Christophera Lyndona-Gee. W sezonie 2019–2020 pełnił funkcję kompozytora-rezydenta w Narodowej Orkiestrze Filharmonii w Odessie. Jest autorem dzieł symfonicznych, kameralnych, chóralnych.



foto: z archiwum kompozytora

Bohdan Sehin (ur. 1976 w Borszczowie) – kompozytor, menadżer projektów muzycznych. Absolwent klasy kompozycji Myrosława Skoryka w Narodowej Akademii Muzycznej im. M. Łysenki we Lwowie. Jest laureatem II Nagrody Międzynarodowego Konkursu Kompozytorów im. S. Prokofiewa (2000), II Nagrody Narodowego Ogólnoukraińskiego Konkursu Młodych Artystów „stArt” (2003), Nagrody im. L. Rewuckiego (2004) oraz Nagrody im. B. Latoszyńskiego (2019).

Dwukrotnie był stypendystą programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2003, 2006), w którego ramach studiował kompozycję u Zbigniewa Bujarskiego i Zygmunta Krauzego. Otrzymał stypendia twórcze Towarzystwa Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” (2003), programu „Gulliver Connect” (2008), oraz stypendium Prezydenta Ukrainy (2008–2010).



foto: z archiwum kompozytora

Mychajło Szwed (ur. 1978 we Lwowie) – absolwent kompozycji Lwowskiej Akademii Muzycznej im. M. Łysenki oraz studiów podyplomowych w tej uczelni u Myrosława Skoryka. Był stypendystą programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” (2005, w klasie Zbigniewa Bujarskiego w Akademii Muzycznej w Krakowie), a także Międzynarodowej Fundacji „Pochodnia”. Jest laureatem licznych nagród: nagrody państwowej im. L. Rewuckiego (2011), im. M. Leontowycza (2017), Nagrody Mera Kijowa dla utalentowanej młodzieży, Nagrody „20 lat Niepodległości Ukrainy”, Międzynarodowej Nagrody Akademickiej „Złota Fortuna”. Uzyskał stopień doktora muzykologii, jest członkiem Związku Kompozytorów Ukrainy.

Utwory Mychajły Szweda były wykonywane m.in. w Polsce, Niemczech, Szwajcarii, Kanadzie, Białorusi, Rosji, Litwie, Azerbejdżanie i na Kubie, w tym na festiwalach: „Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich”, „Moskiewski Festiwal Wielkanocny”, „Gogolfest” w Kijowie, „Muzyczne Premiery Sezonu” w Kijowie, „Dwa Dni i Dwie Noce” w Odessie, „Kontrasty” we Lwowie, „Forum Muzyki Młodych” w Kijowie, „Kyiv Music Fest”, „Muzyka Milenium” we Lwowie, „Bydgoskie impresje muzyczne”. Jest autorem monografii *Tendencje rozwoju międzynarodowych festiwali muzyki współczesnej* (2010).



foto: z archiwum kompozytora

Myrosław Skoryk (1938–2020) w latach 1956–60 studiował kompozycję u Adama Sołtysa we Konserwatorium Lwowskim a w latach 1961–62 odbywał aspiranturę u Dmitrija Kabalewskiego w Konserwatorium Moskiewskim. Od 1962 roku był wykładowcą Konserwatorium Lwowskiego, a od 1966 roku wykładał teorię muzyki i kompozycję w Konserwatorium Kijowskim. Od 1984 roku był profesorem katedry kompozycji Konserwatorium Lwowskiego i jej przewodniczącym. W latach 2006–2010 był wiceprzewod-

niczącym Związku Kompozytorów Ukrainy. Był również przewodniczącym Lwowskiego Oddziału Związku Kompozytorów Ukrainy oraz dyrektorem artystycznym Narodowej Opery Ukrainy w Kijowie. Otrzymał najwyższą państwową nagrodę w dziedzinie kultury – im. Tarasa Szewczenki. Do jego uczniów należą m.in. Jewhen Stankowycz, Iwan Karabic, Oleh Kywa, Wołodymyr Zubycycki, Wołodymyr Szumejko.

W 1965 roku napisał opartą na folklorze huculskim muzykę do filmu Paradżanowa *Cienie zapomnianych przodków*, po którym otrzymał pochwalny list od Dmitrija Szostakowicza. Był to ważny moment w karierze kompozytora, który pozwolił niespełna trzydziestoletniemu twórcy zaistnieć na „szerokiej scenie”. Muzyka Skoryka od samego początku była grą tradycji, w tym również folkloru, z bardziej współczesnymi technikami kompozytorskimi. Kompozytor nigdy nie ulegał wpływowi radykalnej awangardy, bliżsi mu byli z pewnością Strawiński i Bartok niż Schönberg i Webern. Wiele jego utworów wprost nawiązuje materiałem melodyczno-rytmicznym do – zwłaszcza – karpackiego muzycznego folkloru, będąc jego ciekawą brzmieniowo, symfoniczną trawestacją: *Huculski tryptyk* (1965), *Koncert karpacki* (1972). W dorobku kompozytora znajdują się również koncerty na instrumenty solowe (skrzypce, fortepian, wiolonczela) i orkiestrę symfoniczną, 4 partity na orkiestrę kameralną, utwory kameralne (*Sonata na skrzypce i fortepian*, 1963), szereg utworów na fortepian. W 1987 roku za *Koncert na wiolonczelę i orkiestrę* (1983) kompozytor otrzymał Państwową Nagrodę im. T. Szewczenki. Utwory Skoryka wykonywane są w krajach Europy, USA i Kanadzie.

Hennadij Laszenko (1938–2017) – ukraiński kompozytor, pedagog i muzykolog, Narodowy Artysta Ukrainy (1996), laureat Nagrody im. T. Szewczenki (2008), a także nagród im. M. Łysenki (1999) i im. B. Latoszyńskiego (2003). Ukończył Konserwatorium Lwowskie w klasie Adama Sołtysa oraz studia podyplomowe w Konserwatorium Kijowskim. Wykładał w Konserwatorium



for: Roman J. Katushnyj

Lwowskim, a od 1971 roku w Narodowej Akademii Muzycznej. Wykładał także w Dziecięcej Akademii Sztuki w Kijowie. Za znaczący osobisty wkład w upamiętnienie ofiar Wielkiego Głodu 1932–1933 na Ukrainie został odznaczony Orderem Zasługi III stopnia (2008). Jego zróżnicowana twórczość obejmuje między innymi siedem symfonii, dwie sinfonietty, liczne koncerty instrumentalne, suitę *Powieści karpackie*, *Tryptyk ukraiński* na orkiestrę kameralną, *Lamento* na orkiestrę smyczkową, *Symfonię-Requiem* na orkiestrę, chór i solistów, kantaty *Tajemnica ciszy* oraz *Witraże i pejzaże* do wierszy Tarasa Szewczenki i Bohdana Ihora Antonycza, balet *Garcia Lorca*, muzykę kameralną, solową, wokalną i filmową. Był autorem pracy teoretycznej *Rola fugi w dramaturgii form niepolifonicznych* oraz kilkudziesięciu artykułów w zbiorach naukowych i prasie.



for: Roman J. Katushnyj

Igor Szerbakow (ur. 1955 w Dniepropetrowsku) ukończył kompozycję w kijowskim Konserwatorium w klasie Witalija Kirejki. Obecnie jest profesorem kompozycji w Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. P. Czajkowskiego w Kijowie. W latach 1992–1995 był dyrektorem festiwalu „Muzyczne Forum Młodych”. Obecnie jest dyrektorem festiwalu „Muzyczne Premiery Sezonu”, a także przewodniczącym komitetu organizacyjnego najważniejszego festiwalu muzycznego Ukrainy – „Kyiv Music Fest”. Od 1999 roku był przewodniczącym Kijowskiego Oddziału Związku Kompozytorów Ukrainy, a od 2010 roku jest przewodniczącym Związku Kompozytorów Ukrainy. Otrzymał Państwową Nagrodę im. T. Szewczenki, a także Artystyczną Nagrodę „Kijów” im. A. Wedela. Jest autorem oper, utworów na orkiestrę symfoniczną, muzyki teatralnej, utworów kameralnych, wokalnych i chóralnych, a także utworów dla dzieci. W swej muzyce kompozytor stara się jednoczyć europejskie tradycje muzyki sakralnej z medytacyjnym budowaniem przestrzeni muzycznej, ostatnio coraz bardziej zabarwionej neoromantycznym strumieniem. Wśród najważniejszych kompozycji znajdują się *Wers pokutny* (1989), kantata na chór mieszany *Stabat Mater* (1992), *Aria Passione* na orkiestrę kameralną (1992), *Agnus Dei* na sopran, organy i perkusję (1996), *Koncert na fortepian i smyczki* (1996), *Koncert na skrzypce i orkiestrę kameralną* (1997–99), *Liebestod* na orkiestrę symfoniczną (2004), *Barkarola*

na fortepian i orkiestrę symfoniczną (2005), *Koncert fortepianowy nr 2* (2005), *Koncert na flet i orkiestrę* (2008).

Utwory Szerbakowa są wykonywane w wielu krajach, a także nagrane dla Ukraińskiego i Polskiego Radia oraz wydane na płytach CD. W Polsce prezentowane były m.in. na „Warszawskich Spotkaniach Muzycznych” i „Dniach Muzyki Kompozytorów Krakowskich”. Były wydawane w Ukrainie i Szwajcarii. Aktualnie wydawcą utworów Igora Szerbakowa jest Wydawnictwo „Lauren Keiser Music Publishing” (NY, USA).

Bohdana Frolak (biogram na str. 26)



for: z archiwum kompozytora

Konstanty Wilenski (ur. 1949 w Kijowie) – ukraińsko-polski pianista i kompozytor, nazywany przez światową prasę „baronem jazzu”, „profesorem jazzu”, „kompozytorem i wirtuozem pianistyki światowej sławy”, „wielkim artystą”. Ukończył Konserwatorium Kijowskie, ale wkrótce zwrócił się ku stylistyce jazzowej. Jego twórczość stanowi oryginalną symbiozę tradycji klasycznej i jazzu. Porusza się w różnych gatunkach muzycznych: symfonice (symfonia *Keletska*), muzyce teatralnej (jeden z jego musicali *Kopciuszek*

został uznany w Polsce za najlepsze przedstawienie sezonu 1997), kameralno-instrumentalnej i wokalne. Jego prawdziwym żywiołem jest fortepian. To właśnie na ten instrument powstało wiele kompozycji, które najbardziej obrazowo ucieleśniają stylistyczne poszukiwania artysty: *Wariacje na temat Paganiniego*, *Taniec diabła*, *Rag-time*, *Koncert-fantazja* na tematy Gershwina na fortepian, trio jazzowe i orkiestrę symfoniczną, koncertowa aranżacja *Lotu trzmiela* Rimskiego-Korsakowa. Wilenski stale wykonuje zarówno własne utwory, jak i dzieła muzyki klasycznej i współczesnej. Jako pianista i kompozytor wielokrotnie brał udział w międzynarodowych festiwalach w Polsce („Warszawska Jesień”, „Klasyka Polska”), Wielkiej Brytanii, Izraelu (Festiwal Muzyki Żydowskiej), Szwecji (Festiwal Beethovenowski), a także w festiwalach jazzowych, których jest laureatem: „Jazz Horizons”, „Holosievo-88” (Ukraina), II Międzynarodowy Festiwal Jazzowy (Moskwa), „Jeunesses Musicales” (Polska) i inne.



for. Artem Oniezhczak

KYIV PIANO DUO

Oleksandra Zajcewa, Dmytro Tawanec

Zwycięzcy Międzynarodowego Konkursu Duetów Fortepianowych CMF (Paryż, Francja), XIX Międzynarodowego Konkursu Duetów Fortepianowych im. F. Schuberta (Czechy), Międzynarodowego Konkursu „Fortepian na sześć rąk” (Marktobderdorf, Niemcy), V Międzynarodowego Konkursu Duetów Fortepianowych w Kownie (Litwa), Międzynarodowego Konkursu Duetów Fortepianowych w Valberg (Francja), Międzynarodowego Konkursu Duetów Fortepianowych im. Edvarda Griega w Oslo (Norwegia), VIII Międzynarodowego Konkursu „Ischia” (Włochy). Koncertowali na Ukrainie, w Danii, Francji, Polsce, Węgrzech, Czechach, Holandii, Szwajcarii, Kuwejcie, brali udział w festiwalach: „Tavaszi” (Budapeszt, Węgry), „Virtuoso” (Lwów, Ukraina), „Copenhagen Summer Festival” (Dania), „Schubertiade” (Roskilde, Dania), „Ohrid Summer Festival” (Macedonia), „Bieszczady bez granic” (Sanok, Polska), „Perugia Music Fest” (Włochy), „Muzyczne Premiery Sezonu” (Kijów, Ukraina), „Kyiv Music Fest”. Duet współpracuje z Henrikiem Svitzerem, Andrasem Adorjanem, Pierre-Yves Artaudem przy seminarium fletowym w Danii. Wykonuje szeroki repertuar na fortepian na cztery ręce, dwa fortepiany, koncerty z orkiestrami. Współpracuje jako soliści z wieloma orkiestrami ukraińskimi i zagranicznymi. Kyiv Piano Duo wydał płytę CD z muzyką Schuberta na fortepian na cztery ręce. Oleksandra i Dmytro są organizatorami i dyrektorami artystycznymi Międzynarodowego Festiwalu „Chamber Music Session”.

Oleksandra Zajcewa ukończyła Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy w klasie prof. Oleksandra Snegirowa, a następnie studia podyplomowe w tejże uczelni w klasie prof. Igora Riabowa. Jest laureatką wielu międzynarodowych konkursów pianistycznych: im. A. Rubinsteina (Polska), Rzym 1996 (Włochy), Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. A. Dvořáka (Czechy). Oleksandra była laureatką nagrody Vox Populi i Grand Prix na Festiwalu im. R. i V. Horowitów (1995, 1996, 1997, Kijów, Ukraina), brała udział w wielu międzynarodowych festiwalach muzycznych: „Musica Antiqua” (Brugia, Belgia), „Beethoven Festival” i wielu innych. Zagrała wiele koncertów z orkiestrami i solo na Ukrainie i w wielu krajach świata. Dokonała nagrań w radiu i telewizji. Oleksandra wzięła udział w Chopin tour 2010 organizowanym przez Instytut Polski, grając recitale i występy orkiestrowe (dyrygent – Roman Rewakowicz). Obecnie Oleksandra Zajcewa jest docentem na wydziale fortepianu Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy. Jej uczniowie zdobywają nagrody na krajowych i międzynarodowych konkursach pianistycznych.

Dmytro Tawanec ukończył Narodową Akademię Muzyczną Ukrainy oraz studia podyplomowe w tejże uczelni, gdzie studiował pod kierunkiem prof. Wsiewołoda Worobiowa. Jest laureatem Ogólnopolskich Konkursów Pianistycznych, finalistą I i II Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. V. Horowitza. Od 1999 roku współpracuje z Narodowym Zespołem Solistów „Kyiv Camerata”. Dmytro brał udział w festiwalach: „Music Fest” (Kijów), „Dwa Dni i Dwie Noce” (Odessa), I Festiwalu Muzyki Nowoczesnej (Erywań, Armenia), Dniach Kultury Ukraińskiej w Niemczech (Berlin), Dniach Muzyki Ukraińskiej w Warszawie (Polska), „Maraton Nowej Muzyki 2005” (Praga, Czechy), „Warszawska Jesień” (Polska). Współpracował jako solista z wieloma orkiestrami, m.in. Filharmonią Narodową (dyrygent – Jacek Kasprzyk), Orkiestrą Symfoniczną NOSPR. Jest solistą i dyrektorem wykonawczym Narodowego Zespołu Solistów „Kyiv Camerata”. W 2017 roku otrzymał tytuł Zasłużonego Artysty Ukrainy.

2 Koncert chóralny

Andrzej Kosendiak – dyrygent
Wrocław Baroque Ensemble

Aleksandra Turalska, Aldona Bartnik – soprany
Daniel Elgersma, Piotr Olech – kontratenory
Maciej Gocman, Florian Cramer – tenory
Tomáš Král, Volodymyr Andrushchak – basy

Program:

Mykola Dylecki (1630?–1690?)

Liturgia żałobna na chór 8-głosowy

1. *Jednorodzony Synu*
2. *Mała litania*
3. *Przyjdźcie, pokłońmy się*
4. *Trójświęte*
5. *Alleluja*
6. *Żarliwa litania*
7. *Pieśń Cherubinów*
8. *Miłosierdzie pokoju*
9. *Stosownie jest*

Kanon Zmartwychwstania

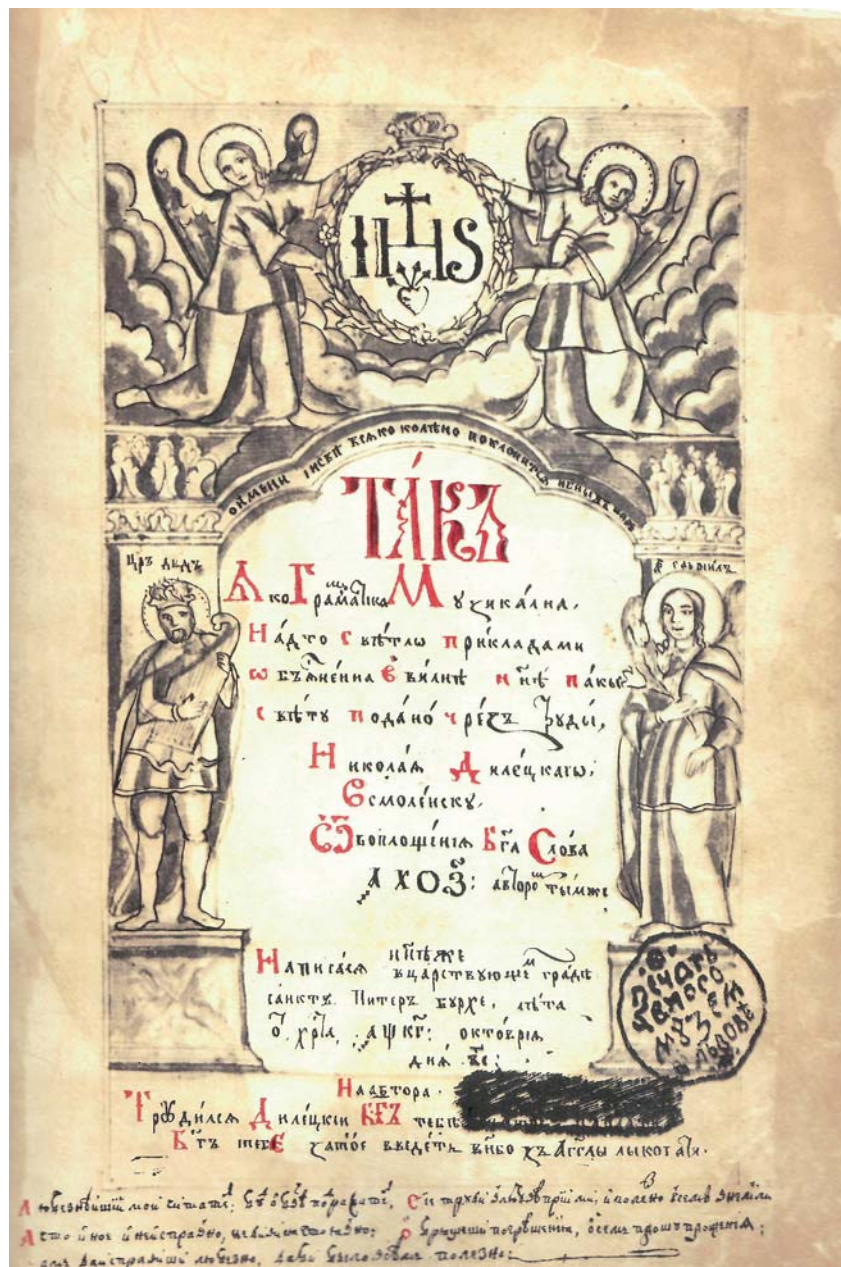
- na chór 8-głosowy
- Pieśń 1, hirmos*
 - Pieśń 3, hirmos*
 - Pieśń 4, hirmos*
 - Pieśń 5, hirmos*
 - Pieśń 6, hirmos*
 - Stichos*
 - Pieśń 7, hirmos*
 - Pieśń 8, hirmos*
 - Pieśń 9, hirmos*
- Eksapostilarion*
Troparion
Koinonikon

Wtorek, 5 września 2023 r., godz. 19.00

Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego

XVII wiek w dziejach muzyki cerkiewnej zapisał się jako okres przełomowy. Już od wczesnego średniowiecza rozwijająca się odmiennie niż muzyka katolickiego Zachodu, muzyka Kościoła prawosławnego wykształciła przez stulecia określone środki wykonawcze (wyłącznie wokalne – w odróżnieniu od zachodniej muzyki religijnej, w której już od VII wieku dopuszczono użycie organów), specyficzne typy śpiewu (jednogłosowy *śpiew znamieny* i wiele lokalnych wariantów mnogogłosowych śpiewów), notacje (tzw. notacja kriukowa). Znacznie później niż w muzyce Kościoła rzymskiego pojawiła się tu mnogogłosowość, początkowo niezbyt zaawansowana. Dopiero w XVII wieku dominującą pozycję w muzyce cerkiewnej zdobył nowy, w pełni rozwinięty rodzaj śpiewu mnogogłosowego – tzw. styl *partesny*, w dużym stopniu nawiązujący do osiągnięć muzyki zachodnioeuropejskiej. Kolebką tych zmian były ziemie ukraińskie, należące wówczas do Rzeczypospolitej Obojga Narodów. To tu właśnie dochodziło do konfrontacji wielowiekowej tradycji muzyki cerkiewnej ze zdobyczami muzyki Zachodu, to stąd – po powstaniu Chmielnickiego, wojnie polsko-rosyjskiej i podbiciu znacznej części Ukrainy przez Rosję – nowe tendencje promieniowały na twórczość kompozytorów rosyjskich. Zresztą nie tylko wtedy – również sto lat później to właśnie ukraińscy twórcy działający na dworze carskim, z Dmytrem Bortnianskim na czele, stali się czołowymi postaciami „złotego wieku” muzyki cerkiewnej...

Jednym z pierwszych znanych z nazwiska twórców dzieł utrzymanych w stylu *partesnym* był Mykola Dylecki, pierwszy w dziejach muzyki ukraińskiej kompozytor o światowej randze. Niewiele wiadomo o jego życiu – urodził się prawdopodobnie około 1630 roku w Kijowie, studiował w wileńskiej Akademii Jezuickiej, być może był również wykładowcą tej uczelni. Niektórzy badacze przypuszczają, że spędził kilka lat w Warszawie (mógł uczyć się tu u Marcina Mielczewskiego, wówczas najwyższej cenionego w Europie polskiego twórcy). Około 1675 roku osiadł w Moskwie. Zmarł zapewne około 1690 roku, choć niektórzy badacze przesuwają datę śmierci kompozytora aż na lata dwudzieste kolejnego stulecia. W dziejach muzyki zapisał się jako najwybitniejszy XVII-wieczny twórca muzyki cerkiewnej, autor kilku opracowań muzycznych liturgii prawosławnej, kilku koncertów chóralnych i innych dzieł religijnych, ale także jako wybitny teoretyk muzyki. Jego epokowy traktat *Gramatyka muzyczna* jest nie tylko znakomitym podręcznikiem, stanowiącym kompendium ówczesnej wiedzy o muzyce, ale również pierwszym teoretycznym opisem założeń stylu *partesnego*,



a przede wszystkim – niezwykle dowodem przenikania się tradycji muzycznych europejskiego Wschodu i Zachodu. Liczne zawarte w traktacie przykłady muzyczne, w tym zaczerpnięte z dzieł kompozytorów polskich – zwłaszcza wspomnianego Mielczewskiego i działającego także w Warszawie Jacka Różyckiego – wskazują na znakomitą orientację Dyleckiego w najnowszych trendach muzyki europejskiej.

Niezwykłe połączenie inspiracji muzyką Zachodniej Europy z unikalnym kolorytem dźwiękowym i bogactwem tradycji muzyki cerkiewnej słyszalne jest również w zachowanych kompozycjach ukraińskiego twórcy. Typowa dla wokalnoinstrumentalnych dzieł baroku zasada kontrastu, wywodząca się jeszcze z renesansowej szkoły weneckiej, w utworach utrzymanych w stylu *partesnym* staje się głównym elementem formotwórczym. Wśród innych źródeł inspiracji kompozytora badacze wymieniają również twórczość niemieckiego mistrza muzyki wokalne wczesnego baroku, Heinricha Schütza, ale także późnorennesansowych mistrzów włoskich – Orlanda di Lasso i Giovanniego Pierluigiego da Palestrina.

Przyпуска się, że *Liturgia żałobna* – najobszerniejsze z kilku zachowanych opracowań cyklu mszalnego autorstwa Dyleckiego – powstała w Wilnie w roku 1674, zapewne na okoliczność śmierci unickiego metropolity kijowskiego Gabriela Kolendy (rezydującego wówczas w Wilnie, jako że Kijów był już pod władzą Rosji), na którego dworze kompozytor mógł wówczas pracować.

Monumentalny *Kanon Zmartwychwstania*, datowany na rok 1682, to muzyczne opracowanie tekstu jednego z nabożeństw Jutrznii Paschalnej, napisanego przez św. Jana Damasceńskiego; dzieło to należy do najznakomitszych i najczęściej wykonywanych kompozycji Dyleckiego.

Paweł Markuszewski

Богласны каденцтва Фінальны.

Амінь.

Богадены Фіна
ны хъ
Снмт.

Богадены Фіна
ны хъ
Снмт.

Богадены Фіна
ны хъ
Снмт.

ЗЫ.

Осинаиъ лѣвѣ и дрѣ шѣтайиъ и фінанснй моуло дѣвѣтѣмъ
Нѣсѣиъ: то е доуриъ дѣрѣиъ вѣ дѣвѣиъ дѣдѣтѣмъ.

Спролиъ толо дрѣ дѣвѣиъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ дѣвѣтѣмъ
и дрѣ дѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ; ато дѣвѣтѣмъ дѣвѣтѣмъ
дѣвѣтѣмъ, апто дѣвѣтѣмъ дѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ
лѣвѣтѣмъ **НАПРИСАДЪ.**

Сурѣиъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ
апто дѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ **НАПРИСАДЪ.**

ЗЫ.

Богѣ напроуъ дѣвѣтѣмъ на Снмъ апто дѣвѣтѣмъ Спролиъ
нашнй сѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ лѣвѣтѣмъ на Снмъ дѣвѣтѣмъ **НАПРИСАДЪ.**

Mykoła Dylecki – Gramatyka muzyczna

Микола Дилецький
Реквіяльна

1. *Єдинородний Сину*
Слава Отцу і Сину і Святому Духу, і нині,
і присно, і во віки віков.
Амінь. Єдинородний Сине, Слове Божий,
ізвольий спасенія нашего ради
воплотитися от святія Богородици
і Приснодѣви Маріі, непреложно
вочловѣчився; распяты Христе Боже
смертю смерть поправий, єдин сий
Святія Тройці прославляємий Отцу
і Святому Духу, спаси нас.

2. *Ектенія мала.*
Киріе елейсон. Си киріе. Амінь.

3. *Придіте поклонімся.*
Придіте поклонімся і припадем ко
Христу, спаси нас, Сине Божий,
воскресий із мертвих, поющих Ти:
аллилуйя.

4. *Трисвяте.*
Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий
Безсмертний, помилуй нас.

5. *Аллилуйя.*
Аллилуйя.

6. *Сугуба ектенія.*
Докса си киріе. Киріе елейсон. Амінь.

7. *Херувимська піснь.*
Іже херувими тайно образующе.
І животворящей Тройці трисвятую піснь
приносим. Всякую нині житейскую
отвержем печаль. Яко Царя всіх
под'ємлющій, ангельскими невидимо
дориносима чинми. Аллилуйя.

8. *Милость мира.*
Милось мир, жертва і хваленіє.
І со духом Твоїм. Імами ко Господу.
Достойно і праведно. Свят, Свят, Свят
Господь Саваоф, ісполнивий небо

Mykoła Dylecki
Liturgia żałobna

1. *Jednorodzony Synu*
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Jed-
norodzony Synu, Słowo Boże, nieśmiertelny
zapagnąłeś dla naszego zbawienia przyjęc
ciało ze Świętej Bogurodzicy, zawsze Dziewicy
Maryi, i bez jakiegokolwiek przemiany stałeś się
człowiekiem. I zostałeś ukrzyżowany, o Chryste
Boże, i śmiercią śmierć zwyciężyłeś. Tyś jeden
z Trójcy Świętej, równy w chwale z Ojcem
i Duchem Świętym, zbaw nas.

2. *Mała litania*
Panie, zmiłuj się. Tobie, Panie. Amen.

3. *Przyjdźcie, pokłońmy się*
Przyjdźcie, pokłońmy się і przypadnijmy do
Chrystusa. Zbaw nas, Synu Boży, któryś
powstał z martwych, śpiewamy Tobie:
Alleluja!

4. *Trójświęte*
Święty Boże, święty Mocny, święty
Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami.

5. *Alleluja*
Alleluja.

6. *Żarliwa litania*
Chwała Tobie Panie. Panie zmiłuj się. Amen.

7. *Pieśń Cherubinów*
My, cherubinów mistycznie przedstawiający
і śpiewający życiodajnej Trójcy trzykroć święty
hymn, odrzucimy teraz na bok wszelkie
ziemskie troski, aby przyjąć Króla wszechrzeczy,
który przybywa niesiony przez niewidzialne
zastępy Aniołów. Alleluja.

8. *Miłosierdzie pokoju*
Miłosierdzie pokoju, ofiarę chwały. I z Duchem
Twoim. Wznieśliśmy je do Pana. Stosownie
і sprawiedliwie. Święty, święty, święty Pan
Zastępów, pełne jest niebo і ziemia chwały

і землю слави Єго, осанна во вишніх, благословен Грядий во імя Господне, осанна во вишніх. Аминь. Тебе поем, Тебе благословим, Тебе благодарим, Господи, і молимитися Боже наш.

9. Достойно єсть.

Достойно єсть, яко во істинну, блажити Тя, Богородицу, присно Блаженную і Пренепорочную, Матер Бога нашего. Честнійшую херувимов і Славнійшую воістинну серафимов, без істліня Бога Слова рождшую, істинную Богородицу Тя величаєм.

Воскресенський канон

Пісня 1. Ірмос

Воскресення день, просвітимся людіє: Пасха Господня: Пасха от смерті убо ко живні і от землі на небо Христос Бог нас приведе, побідную поюще.

Пісня 3. Ірмос

Прийдіте, пиво пиєм нове. Не от камене неплодна чюдодіємо. Но от нетлінна істочника із гроба одождена Христа. О нім же утвердимся.

Пісня 4. Ірмос

На божії стражи, богоглаголивий Аввакум да стане с нами. І явит нам світоносна ангела, велегласно глаголюща. Днесь спасеніє миру. Яко воскресє Христос, яко всесилен. Богоотец убо Давид пред святым ковчегом скакаше ігряя. Людіє же Божії святії, образов собитіє зряще, веселімся божественні.

Пісня 5. Ірмос

Утренюєм, утреннюю глибоку і вмісто мира піснь принесем Владиці. І Христа узрим, правди Солнце, всім живнє востіюще.

Твоєї; hosanna на високоціах! Благославiony, który idzie w imię Pańskie; hosanna на високоціах! Ciebie opiewamy, Ciebie błogosławimy, Tobie dziękujemy, Panie, i do Ciebie się modlimy, Boże nasz.

9. Stosownie jest

Zaprawdę stosownie jest błogosławić Cię, Bogurodzico, błogosławioną i niepokalaną, i Matkę Boga naszego; bardziej godną czci od cherubinów i bez porównania bardziej godną chwały od serafinów; która bez skalania Słowo Boże porodziłaś; prawdziwie Bogurodzicę, Ciebie wywyższamy.

Kanon Zmartwychwstania

Pieśń 1, hirmos

Zmartwychwstania dzień! Rozjaśnijmy twarz, ludy! Pascha Pańska, Pascha! ze śmierci do życia, i z ziemi do nieba, Chrystus Bóg Nas wiedzie, hymn zwycięstwa nucących.

Pieśń 3, hirmos

Przyjdźcie, pijmy więc napój nowy, nie z jałowej skały cudownie wywiedziony, lecz źródło tryskające z grobu Chrystusa Pana, które nas umacnia.

Pieśń 4, hirmos

W Boskiej straży niechaj stanie między nami Habakuk, Boski mówca, i niech nam pokaże anioła jaśniejącego i mówiącego wyraźnie: Dzisiaj światu zbawienie, bo Chrystus powstał wszechwładny. Dawid, praojciec Boży, przed arką zacenioną tańczył skacząc z radości. A my, lud Boży, święty, widząc wypełnienie dawnych znaków radujmy się w Bogu.

Pieśń 5, hirmos

Powstańmy więc ze snu o szarym świtanie, zamiast maści wonnej hymn nasz ofiarujmy Władcy, a Chrystusa, Słońce sprawiedliwości, życie powstające dla wszystkich ujrzymy.

Пісня 6. Ірмос

Сниде в преісподня страни землі і сокруши верєя вічния преісподня Христе, і тридневно, яко от кита Іона воскресєси от гроба.

Стихура

Воскрєс Ісус от гроба, якоже прорече. І дарова нам живот вічний, мир і велію милость.

Пісня 7. Ірмос

Отроки от печи избавивий. Бив человек страдает яко смертен, і страстію смертное умерщвление во нетлініє облачит благоліпїє. Господь благословен отцев Боже і препрославлен.

Пісня 8. Ірмос

Сей убо нареченний святой день. Єдин субота, Цар і Господь, празднество празников, а торжество єсть торжеством. В оньже благословим Христа во віки.

Пісня 9. Ірмос

Світися, світися, новий Іерусалиме, слава бо Господня на Тебі возсія. Ликуй нині і веселися, Сїоне. Ти же Чистая, красуйся, Богородице, о востанії Сина Твоего.

Ексапостиларій

Плотію уснув яко мертв, Цар і Господь, і тридневно воскрес і Адама воздвиг от тлі і упрзднив смерть. Пасха нетлініє, миру спасеніє.

Тропар

Христос воскрес із мертвих, смертію смерть поправий і суцим во гробіх живот дарова. І нам дарова живот вічний. Поклянаємся єго тридневному воскресенію.

Причастен

Тіло Христове прийміте, істочника безсмертнаго вкусіте. Аллилуйа.

Pieśń 6, hirmos

Zstałeś w otchłanie ziemi, bramy wieczne skruszyłeś, a tych, co byli zamknięci, uwolniłeś, Chryste, i trzeciego dnia, jak prorok Jonasz z wnętrza ryby, wyszedłeś z grobu.

Stichos

Powstał Jezus z grobu, jak i przepowiedział, dał nam żywot wieczny, i wielkie miłosierdzie.

Pieśń 7, hirmos

Ten, co młodzieńców z pieca ognistego wyrwał – sam stawszy się człowiekiem cierpi jako śmiertelnik, a przez swą mękę wszystko co śmiertelne obłókł niezniszczalności chwałą – jedyny błogosławiony Bóg ojców naszych i najchwalebniejszy.

Pieśń 8, hirmos

Dzień ten dniem świętym nazwano, pierwszym tygodnia, Królową i Panią, wszystkich święt świętem, uroczystości uroczystością, w której błogosławimy Chrystusa Pana na wieki.

Pieśń 9, hirmos

Zająśniej, zająśniej, Jerozolimie Nowa! Bo chwała Pańska w Tobie powstała. Tańcz i wesel się, Syjonie, a Ty, o święta Bogurodzico, raduj się w Zmartwychwstaniu Twego Syna.

Eksapostilarion

Zasnąłeś w ciele jako martwy, Królu i Panie, po trzech powstałeś dniach, Adama podniosłeś ze zniszczenia, i zniewoliłeś śmierć: Pascha niezniszczalności, świata zbawienie.

Troparion

Chrystus powstał z martwych, śmiercią podeptał śmierć, i będącym w grobach życie dał. І nam dał żywot wieczny. Pokłońmy się świętemu Zmartwychwstaniu.

Koinonikon

Ciało Chrystusa przyjmijcie, źródła nieśmiertelności skosztujcie. Alleluja.



for. Lukasz Rajchert

WROCŁAW BAROQUE ENSEMBLE

Zespół specjalizuje się w wykonawstwie historycznym, koncentrując się na odkrywaniu mało znanego repertuaru z Europy Środkowej. Wykonuje przede wszystkim muzykę polskiego renesansu i baroku, od kompozycji kameralnych po dzieła oratoryjne i kantatowe. Wrocław Baroque Ensemble został założony w 2012 roku przez Andrzeja Kosendiaka i od początku funkcjonuje pod jego artystycznym kierownictwem, a obecnie jest jednym z zespołów działających przy Narodowym Forum Muzyki we Wrocławiu. Jego trzon tworzą wybitni instrumentalści i śpiewacy z krajów europejskich (Polski, Czech, Wielkiej Brytanii i Niemiec).

Zespół może pochwalić się bogatym katalogiem nagrań, który obejmuje serię albumów poświęconych twórczości kompozytorów polskiego baroku – Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego, Bartłomieja Pękiela, Marcina Mielczewskiego, Stanisława Sylwestra Szarzyńskiego, Mikołaja Zieleńskiego i Jacka Różyckiego (CD Accord). Albumy są dostępne na Spotify i dystrybuowane na całym świecie przez Naxos; zdobywają pozytywne recenzje m.in. na portalach MusicWeb International, ClassicsToday.com i Fanfare Archive. Pierwsza z płyt, z muzyką Gorczyckiego, otrzymała w 2013 roku Wrocławską Nagrodę Muzyczną, kolejne były nominowane do nagrody Fryderyk (w latach 2013, 2015, 2017–2020), w 2019 roku uzyskał tę nagrodę album

Mielczewski II, a w 2021 – *Mikołaj Zieleński* (obie płyty zostały wyróżnione w kategorii „Album roku – muzyka dawna”). W 2015 roku ukazała się, nagrana wraz z Chórem Chłopięcym NFM pod dyrekcją Andrzeja Kosendiaka, płyta *Salzburska Msza Maryjna* z muzyką liturgiczną Mozarta.

Zespół gościł na znaczących międzynarodowych festiwalach, takich jak „Wratislavia Cantans”, „Lato Ochrydzkie”, „Emilia Romagna Festival”, „Usedomer Musikfestival” czy „Festival Ljubljana”, oraz występował w wielu miastach Polski.

Andrzej Kosendiak



for. Lukasz Rajchert

Dyrektor Narodowego Forum Muzyki we Wrocławiu, dyrygent, profesor Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Należy do najaktywniejszych muzyków i organizatorów życia muzycznego w Polsce. Zainicjował cykl wydawnictw płytowych „1000 lat muzyki we Wrocławiu”, powołał do życia wiele zespołów artystycznych, m.in.: Collegio di Musica Sacra, Wrocławska Orkiestra Barokowa, Chór NFM, Chór chłopięcy NFM, Wrocław Baroque Ensemble. Szczególnym zainteresowaniem artysty cieszy się muzyka dawna, którą

wykonuje od roku 1985. Nagrał nieznanne dotąd dzieła z Biblioteki Uniwersyteckiej we Wrocławiu, Biblioteki w Strasburgu (płyta z dziełami F.R.X. Richtera), a także 2 płyty z utworami A.M. Bononciniego, kontynuuje cykl poświęcony muzyce I Rzeczypospolitej. Dotychczas ukazały się po 2 płyty z utworami G.G. Gorczyckiego, M. Mielczewskiego, B. Pękiela, a wkrótce ukażą się kolejne płyty z tej serii poświęcone muzyce S.S. Szarzyńskiego i M.J. Żebrowskiego. 5 z tych płyt było nominowanych do nagrody „Fryderyk”, a płyta z muzyką M. Mielczewskiego uzyskała tę nagrodę w roku 2019. W tym samym roku dyrygent otrzymał również Fryderyka za nagranie kantaty *Widma* S. Moniuszki. Jest również inicjatorem cyklu nagraniowego „Witold Lutosławski – Opera omnia”, w ramach której nagrał piosenki dla dzieci. Artysta dyryguje NFM Filharmonią Wrocławską i Chórem NFM, Wrocławską Orkiestrą Barokową, Wrocław Baroque Ensemble, zapraszany jest również gościnnie do współpracy z orkiestrami w Polsce i na świecie. Koncertował w wielu krajach Europy, w USA i w Chinach.

3 Koncert symfoniczny

Igor Leschishin – obój (I oboista The Kennedy Center Opera House Orchestra w Waszyngtonie, USA)

Sekstet Wokalny proMODERN

Aleksandra Żakiewicz – sopran
Aleksandra Raszyńska – sopran
Agnieszka Zińczuk – mezzosopran
Aleksander Rewiński – tenor
Wojciech Sztyk – baryton
Piotr Pieron – bas

Orkiestra NFM Filharmonii Wrocławskiej

Roman Rewakowicz – dyrygent

Program:

Bohdana Frolak (ur. 1968) – *Koncert na obój i orkiestrę* (prawykonywanie)*

Allegro
Moderato
Allegro
Moderato
Allegro

Olena Ilnytska (ur. 1977) – *Do zwycięstwa* na sekstet wokalny i orkiestrę (prawykonywanie)**

* Utwór dedykowany Igorowi Leschishinowi

** Utwór pod tytułem *Do zwycięstwa* został zamówiony przez Fundację Pro Musica Viva we współpracy z Fundacją Most the Most oraz Bankiem Gospodarstwa Krajowego

Niedziela, 10 września 2023 r., godz. 18.00

Atrium biurowca Senator, ul. Bielańska 12

Finałowy koncert 9. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie wypełnią prawykonywania nowych kompozycji dwóch cenionych kompozytorek ukraińskich: Bohdany Frolak i Oleny Ilnytskiej.

Skomponowany w 2022 roku *Koncert na obój i orkiestrę* Bohdany Frolak dedykowany jest Igorowi Leschishinowi. To wirtuozowskie dzieło składa się – inaczej niż większość utworów tego gatunku – z pięciu części: motorycznego i energicznego *Allegro*, lirycznego *Moderato*, nawiązującego do folkloru *Allegro*, archaizującego *Moderato* (pod koniec tej części pojawia się solowa kadencja oboju) i najbardziej rozbudowanego, zróżnicowanego pod względem charakteru *Allegro*. Zwraca uwagę warstwa harmoniczna utworu, łącząca fragmenty tradycyjne, nawiązujące w niemal bezpośredni sposób do muzyki minionych epok, z elementami harmoniki nowoczesnej. Ważnym elementem dzieła jest także niezwykle barwna instrumentacja, a w szczególności wykorzystanie w orkiestrze klawesynu, który chwilami pełni rolę niemalże drugiego instrumentu solowego.

Utwór *Do zwycięstwa* na sekstet wokalny i orkiestrę Oleny Ilnytskiej powstał w roku 2023 na zamówienie Fundacji „Pro Musica Viva” we współpracy z Fundacją Most the Most oraz Bankiem Gospodarstwa Krajowego. Kompozytorka wykorzystała w utworze teksty ludowych pieśni ukraińskich: XIX-wiecznej kołysanki *Oj chodyt' son koło wikon* (*Oj, chodzi sen koło okien*) oraz zakarpackiej (lub łemkowskiej) pieśni z początku XX wieku *Pływe kacza* (*Pływie kaczę*), która w ostatnich latach pełni rolę swoistego *requiem* – początkowo dla poległych podczas ukraińskiej Rewolucji Godności w 2014 roku, a później dla ofiar kolejnych etapów rosyjskiej agresji. W utworze Ilnytskiej epizody dramatyczne przeplatają się z fragmentami o bardziej refleksyjnym charakterze, a narastające powoli kulminacje wysuwają na pierwszy plan niezwykle zróżnicowaną ekspresję, której podporządkowane są pozostałe elementy dzieła i różnorodne środki kompozytorskie.

Paweł Markuszewski



Bohdana Frolak (ur. 1968 w Widynowie) – kompozytorka, autorka wielu utworów kameralnych, symfonicznych i chóralnych. W 1986 roku ukończyła średnią szkołę muzyczną we Lwowie, a w 1991 roku uzyskała dyplom na Wydziale Kompozytorskim Lwowskiego Konserwatorium Narodowego im. M. Łysenki. Staż asystencki odbyła w klasie Myrosława Skoryka. Od 1991 roku wykłada na Wydziale Kompozycji Lwowskiej Akademii Muzycznej im. M. Łysenki.

W 2001 roku otrzymała stypendium Fundacji Przyjaciół „Warszawskiej Jesieni” i Fundacji Siemens. W 2004 roku uczestniczyła w programie stypendialnym Ministra Kultury Rzeczypospolitej Polskiej „Gaude Polonia” pod kierunkiem Zbigniewa Bujarskiego. Jest członkiem Związku Kompozytorów Ukrainy. Jest laureatką Nagrody im. T. Szewczenki (najważniejszej nagrody ukraińskiej w dziedzinie kultury), a także Nagród Kompozytorskich imienia L. Rewuckiego, B. Latoszyńskiego oraz M. Łysenki. Jej kompozycje wykonywane były na międzynarodowych festiwalach w kraju i za granicą: „Kontrasty” we Lwowie, „Kyiv-Music-Fest”, „Premiery Sezonu” w Kijowie, „Dwa Dni i Dwie Noce” w Odessie, Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie, Dni Muzyki Ukraińskiej w Moskwie, Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich oraz „Na skrzyżowaniu kultur” w Krakowie, Festiwal Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, Starosądecki Festiwal Muzyki Dawnej w Starym Sączu, „MENHIR 2005 Music Festival Falera” (Szwajcaria), Festiwal Nowej Muzyki w Berlinie i Kolonii.

Ważniejsze utwory: *Symfonia „Orbis Terrarium”* (1998), *Why should I, like a tim'rous bird, to distant mountains fly?* na zespół kameralny (2001), *W powietrzu pływają lasy* na klarnet, wiolonczelę, fortepian, chór mieszany i orkiestrę smyczkową (2002), *Vestigia* na skrzypce, altówkę i orkiestrę smyczkową (2003), *Kyrie eleison* na chór mieszany i orkiestrę smyczkową (2004), *Koncert* na klarnet i orkiestrę symfoniczną (2004–05), *Daemmerung* na klarnet i orkiestrę smyczkową (2005), *Clarification* na wiolonczelę i orkiestrę smyczkową (2006), *Agnus Dei* na chór mieszany i orkiestrę symfoniczną (2006), *Partita-Meditation* na duet skrzypcowy (2007), *Jak modlitwa* na sopran i orkiestrę kameralną do tekstu Adama Zagajewskiego (2007), *Lamento* na trio fortepianowe (2008), *Symfonia nr 2* na orkiestrę symfoniczną (2009), *Pieśni gwiazd* na orkiestrę symfoniczną (2010) *Lux aeterna* na kwartet smyczkowy i orkiestrę smyczkową (2011), *Koncert fortepianowy* (2012), *Duszo sprawiedliwa* na solistów, chór i orkiestrę symfoniczną (2014), *Koncert*

skrzypcowy „*Gloria in excelsis Deo*” (2018), *Brzmienie Pinzela* na organy i orkiestrę smyczkową (2021), *Koncert wiolonczelowy* (2022). Utwór Bohdany Frolak *Niech będzie światło* na orkiestrę symfoniczną powstał na zamówienie Festiwalu BBC Proms i był prawykonany na koncercie inauguracyjnym tego Festiwalu w 2023 roku.



Ołena Ilnycka (ur. 1977 w Tarnopolu) jest absolwentką Narodowej Akademii Muzycznej Ukrainy im. P. Czajkowskiego, gdzie w 2001 r. ukończyła studia kompozytorskie w klasie Iwana Karabica, a w roku 2004 staż asystencki w klasie Myrosława Skoryka. W roku 2010 w ramach programu stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP „Gaude Polonia” odbyła staż w Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach, w klasie kompozycji Aleksandra Lasonia. Od roku 2005 jest człon-

kiem Narodowego Związku Kompozytorów Ukrainy. Uczestniczyła w festiwalach muzyki współczesnej: „Kyiv Music Fest”, „Forum Muzyki Młodych”, „Muzyczne Premiery Sezonu”, „Kontrasty” we Lwowie, „Premiery kijowskie”, „Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie”, „Ukrainian Contemporary Music Festival” (USA). Uczestniczka projektów: „Chopin: Transkrypcje naszych czasów” oraz „Pandemic Media Space” (2010, 2020–2021). Laureatka Grand Prix za najlepsze dzieło konkursowe na konkursie kompozytorskim „Mistrzowskie Interpretacje Muzyki Współczesnej” (2019, 2022). Stypendystka Międzynarodowego Domu Sztuki Villa „Concordia” (Bamberg, Niemcy) 2023–2024. Komponuje utwory kameralne, symfoniczne i elektroakustyczne.

Ważniejsze utwory: *Obraz symfoniczny* na orkiestrę (2001), *Kantata kameralna* do słów Wasyla Stusa (2003), *Sinfonia piccola* na zespół kameralny (2004), *Koncert na wiolonczelę i orkiestrę* (2010), *Serenada* na orkiestrę kameralną (2010), *Nokturny* na fortepian, *Clouds in the sky* na sopran i zespół kameralny (2020).

Олена Ільницька
До перемоги

Мамо, доню.
Заспівай мені колискову...

Ходить сон коло вікон,
А дрімота коло плота.
Питається сон дрімоти,
А де ж будем ночувати.

Гей, пливе кача по Тисині,
Пливе кача по Тисині,
Мамко ж моя, не лай мені,
Мамко ж моя, не лай мені.
Залаєш ми в злу годину,
Гей, залаєш ми в злу годину.
Сам не знаю, де погину,
Сам не знаю, де погину.
Погину я в чужім краю,
Погину я в чужім краю.
Хто ж ми буде брати яму?
Хто ж ми буде брати яму?
Виберут мі чужі люде,
Гей, виберут мі чужі люде,
Ци не жаль ти, мамко, буде?
Гей, ци не жаль ти, мамко, буде?
Як би ж мені, синку, не жаль?
Як би ж мені, синку, не жаль?
Ти ж на моім серцю лежав,
Ти ж на моім серцю лежав.

Olena Ilnytska
Do zwycięstwa

Mamo, córciu.
Zaśpiewaj mi kołysankę...

Chodzi sen koło okien,
A drzemka koło płotu.
Pyta się drzemki sen,
Gdzież będziemy nocować.

Hej, płynie kaczę po Tysynie,
Płynie kaczę po Tysynie.
Mamoż moja, nie krzycz na mnie,
Mamoż moja, nie krzycz na mnie.
Bo wypowiesz w złą godzinę,
Hej, wypowiesz w złą godzinę.
Sam to nie wiem, gdzie zaginę,
Sam to nie wiem, gdzie zaginę.
W obcym ja zaginę kraju,
W obcym ja zaginę kraju.
Kto wykopie mi tam jamę?
Kto wykopie mi tam jamę?
Kopać będą obcy ludzie,
Hej, kopać będą obcy ludzie,
Czy ci nie żal, mammo, będzie?
Hej, czy ci nie żal, mammo, będzie?
Jakbyż mi cię, synku, nie żal?
Jakbyż mi cię, synku, nie żal?
Tyś na moim sercu leżał,
Tyś na moim sercu leżał.



Igor Leschishin

Główny oboista The Kennedy Center Opera House Orchestra od 1998 roku. Od 1996 do 1998 roku grał w The New World Symphony Orchestra pod dyrekcją Michaela Tilsona Thomasa w Miami Beach na Florydzie. Zadebiutował w Carnegie Hall w 1995 roku, wykonując *Koncert na obój* Vivaldiego z New York String Orchestra. Igor ukończył Manhattan School of Music z tytułem magistra w dziedzinie wykonawstwa orkiestrowego jako stypendysta Josepha Robinsona, głównego oboisty Filharmonii Nowojorskiej. Brał udział w Tanglewood Music Festival, Grant Park Music Festival, Lincoln Center Festival, Spoleto Festival (USA i Włochy). Igor Leschishin, urodzony w Ukrainie, jest laureatem wielu pierwszych nagród, w tym Białoruskiego Konkursu Instrumentów Dętych Drewnianych oraz Międzynarodowego Konkursu Instrumentów Dętych Drewnianych.

Sekstet Wokalny proMODERN

ProMODERN w ciągu 10 lat istnienia stał się synonimem najlepszych wykonań muzyki wokalne. W tym czasie zespół wydał cztery obsypane nagrodami własne albumy płytowe i nagrywał muzykę do dwóch innych, dokonując wielu premierowych rejestracji. Prawykonał kilkadziesiąt utworów, w tym miniatury, większe formy a cappella, utwory wokально-instrumentalne i z towarzyszeniem orkiestry oraz cykle pieśni, współpracował z najlepszymi polskimi orkiestrami, m.in. NOSPR na „Warszawskiej Jesieni” i Orkiestrą Sinfonia Varsovia, nagrywał recitale telewizyjne dla TVP i koncerty radiowe dla Polskiego Radia, występował na zamówienie czołowych festiwalu i ośrodków kulturalnych, w tym większości polskich filharmonii (m.in. dwukrotnie w Filharmonii Narodowej) oraz na kilku ważnych festiwalach międzynarodowych.

ProMODERN zdobył aż pięć nagród polskiego przemysłu muzycznego Fryderyk: w 2015 roku za swoją debiutancką płytę „Where are you. Pieces from Warsaw” w kategoriach: Album Roku Muzyka Chóralna, Oratoryjna i Operowa i Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej, w 2018 roku w kategoriach Album Roku Muzyka Współczesna i ponownie Najwybitniejsze Nagranie Muzyki Polskiej za drugi krążek – „proMODERN shakespeare”, a w 2020 roku w kategorii Album Roku Muzyka Współczesna za swój ostatni projekt „Comfort zone”. Utwór Philipa Lawsons, który legendarny artysta stworzył specjalnie na zamówienie zespołu, na przestrzeni zaledwie dwóch tygodni doczekał się 20000 odsłuchań na Spotify! W 2018 roku sekstet otrzymał nominację do nagrody Koryfeusz Muzyki Polskiej w kategorii „Odkrycie roku” za kreację *Stimmung* Karlheinza Stockhausena podczas festiwalu KODY w Lublinie. Wersja proMODERN tego pomnikowego dla muzyki współczesnej dzieła, wydana na płycie przez Polskie Radio, uzyskała nominację do Fryderyka 2020. W tym samym roku zespół koncertował na zaproszenie Ambasadorów Rzeczypospolitej Polskiej w Rzymie i w Watykanie podczas papieskich uroczystości we Włoszech.

Wybitni śpiewacy-soliści stworzyli wokálny sekstet, połączeni pasją i umiejętnością interpretowania najbardziej wymagających utworów dzisiejszych twórców. proMODERN współpracuje z najwybitniejszymi kompozytorami, muzykami i orkiestrami. Sięga po niedostępny dla innych repertuar, od dzieł najważniejszych polskich kompozytorów – Krzysztofa Pendereckiego, Witolda Lutosławskiego i Andrzeja Panufnika, przez klasyków europejskich



for. Sisi Ceyla

– Luciano Berio, Salvatore Sciarrino, Karlheinza Stockhausena, György Ligetiego, Arvo Pärta i Louis Andriessena, po tworzone na specjalne zamówienia utwory m.in. Zygmunta Krauzego i Pawła Łukaszelewskiego, a także wyjątkowe projekty z udziałem Krzysztofa Herdzina czy Krzesimira Dębskiego. Za swoje autorskie interpretacje sekstet zyskał wielkie uznanie w środowisku muzycznym. proMODERN otrzymuje też znakomite międzynarodowe recenzje, m.in. entuzjastyczne opinie brytyjskiego „Gramophone”.

NFM Filharmonia Wrocławska

Orkiestra należy do czołowych zespołów symfonicznych na polskiej scenie muzycznej. Współpracuje z gronem uznanych artystów gościnnych, takich jak m.in. Jacek Kasprzyk, Giovanni Antonini, Lawrence Foster, Philippe Herreweghe, Jerzy Maksymiuk, Michael Schonwandt, Dima Slobodeniouk, Gilbert Varga, Mario Venzago, Piotr Anderszewski, Jonathan Biss, Ning Feng, Pablo Ferrández, Elisabeth Leonskaja, Midori, Julian Rachlin, Nikolaj Szeps-Znaider, Elina Vähälä i István Várdai. Od sezonu 2017/18 jej dyrektorem artystycznym jest wielokrotny zdobywca nagrody Grammy, Giancarlo Guerrero.

Orkiestra powstała w 1945 roku. W 1994 roku obrała za patrona Witolda Lutosławskiego, a w 2015, wraz z inauguracją swojej nowej siedziby – Narodowego Forum Muzyki, przyjęła nazwę NFM Filharmonia Wrocławska. W sezonie, oprócz regularnych koncertów, orkiestra realizuje wiele różnorodnych przedsięwzięć artystycznych, w tym koncerty edukacyjne, plenerowe oraz sesje nagraniowe. W działaniach edukacyjnych koncentruje się nie tylko na koncertach dla dzieci i młodzieży, lecz także na współpracy z Akademią Orkiestrową i Akademią Chóralną (projektami prowadzonymi przez NFM). Dzięki współpracy z festiwalami NFM, takimi jak „Jazztopad” i „Musica Electronica Nova”, zespół występuje z czołowymi przedstawicielami sceny awangardowej i jazzowej; dotychczas byli to m.in. John Zorn, Brad Mehldau, Charles Lloyd oraz Wynton Marsalis & Jazz at Lincoln Center Orchestra.

NFM Filharmonia Wrocławska zdobyła szczególne uznanie w repertuarze symfonicznym XX i XXI wieku, regularnie wykonuje również kompozycje stworzone na zamówienie NFM. Częścią tej aktywności są też płyty oraz występy zespołu w prestiżowych salach w Polsce i na świecie, m.in. w Berwald Concert Hall (Sztokholm), Elbphilharmonie Hamburg, Kölner Philharmonie, Tonhalle Zürich, Concertgebouw (Amsterdam), Flagey (Bruksela), Chicago Symphony Center, Filharmonii Narodowej (Warszawa) i w nowej siedzibie NOSPR (Katowice).

W swoich nagraniach oraz podczas koncertów wyjazdowych orkiestra regularnie sięga po twórczość takich mistrzów, jak Witold Lutosławski, Krzysztof Penderecki czy Arvo Pärt. Płyta z symfonią tego ostatniego kompozytora, nagrana przez orkiestrę pod batutą Tõnu Kaljuste (ECM), otrzymała w 2019

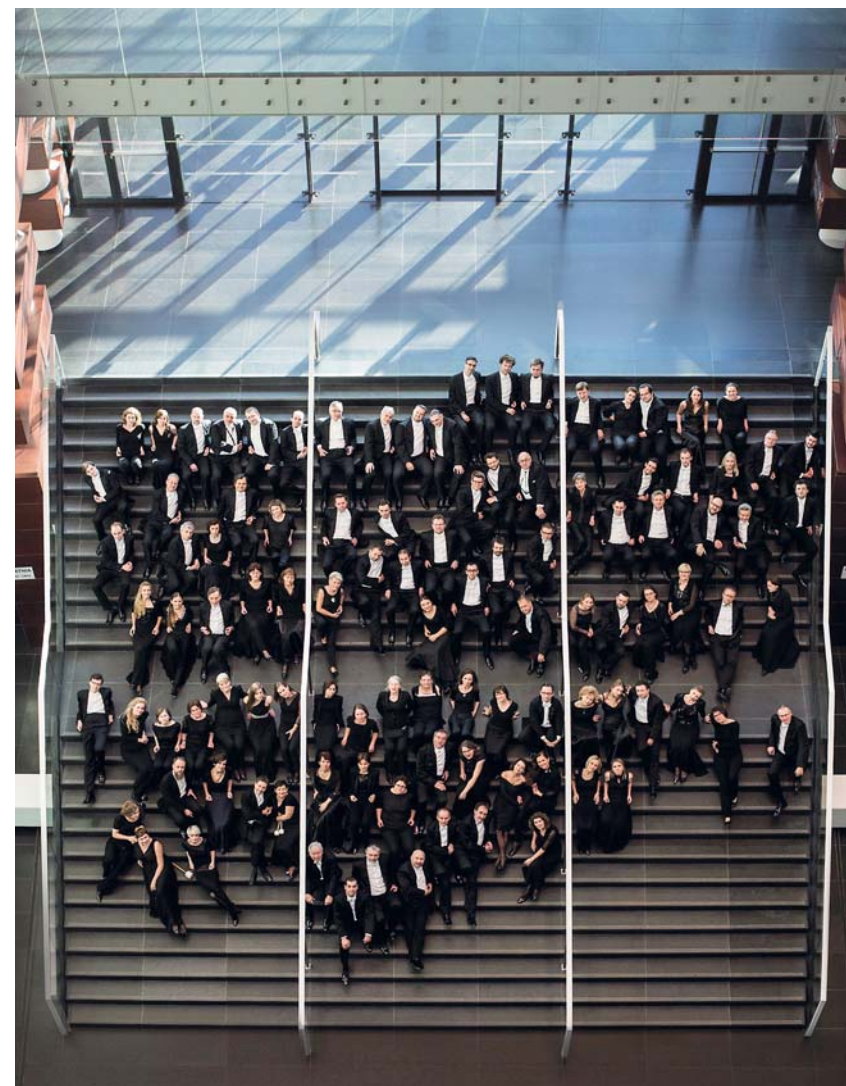


foto: Lukasz Raichert

roku International Classical Music Award. W czerwcu 2021 roku premierę miał wydany przez wytwórnę Deutsche Grammophon album NFM Filharmonii Wrocławskiej zarejestrowany wraz z Bomsori pod dyktando Giancarlo Guerrero.



fot. Robert Michalik

Roman Rewakowicz

Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie, gdzie studiował teorię muzyki, a także kompozycję pod kierunkiem Mariana Borkowskiego oraz dyrygenturę w klasie Bogusława Madeya. Występował z orkiestrami symfonicznymi Rosji, Białorusi, Serbii, Słowacji oraz orkiestrami symfonicznymi filharmonii w Polsce i Ukrainie, wśród nich z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Ukrainy w Kijowie, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii we Lwowie, Zespołem Solistów „Kijowska Kamerata”, Orkiestrą Kameralną „Wirtuozii Lwowa”, Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej. Zajmuje się również chóralską, prowadząc warszawski Chór „Cappella Corale Varsaviana”, a także współpracując z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” w Kijowie.

Roman Rewakowicz szczególną uwagę poświęca muzyce współczesnej. W 1995 roku we Lwowie wraz z kompozytorami zrzeszonymi w Lwowskim Oddziale Związku Kompozytorów Ukrainy założył Festiwal Muzyki Współczesnej „Kontrasty”, na którym dokonał prawykonania utworów Igora Szczerbakowa, Jurija Łaniuka i Edwarda Sielickiego, jak również ukraińskich prawykonania dzieł m.in. Witolda Lutosławskiego, Krzysztofa Pendereckiego, Zygmunta Krauzego, Andrzeja Nikodemowicza, Arvo Pärta.

W kwietniu 2008 roku na Festiwalu „Premiery Sezonu” z Orkiestrą „Kyiv Camerata” wykonał koncert premier utworów młodych ukraińskich kompozytorów – byłych stypendystów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Gaude Polonia”, zamówionych przez Polski Instytut w Kijowie. W kwietniu

2009 projekt ten miał swoją kontynuację z Polską Orkiestrą Sinfonia Iuventus pod dyrekcją Romana Rewakowicza. Podczas koncertowego tournée w Polsce i Ukrainie wykonane zostały wymienione już oraz cztery nowe utwory młodych ukraińskich kompozytorów z udziałem śpiewaczek Marty Boberskiej i Agaty Zubel. Koncerty odbyły się w Warszawie, Lublinie, Lwowie, Winnicy, Odessie i Kijowie. Utwory te zabrzmiały także na koncercie 6. Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie.

W roku 2013 – roku jubileuszu 100-lecia urodzin Witolda Lutosławskiego – odbyło się 14 bardzo dobrze przyjętych koncertów z muzyką Lutosławskiego w Ukrainie i Rosji z udziałem ukraińskich i rosyjskich orkiestr pod jego dyrekcją. Solistami byli m.in. Olga Pasiiecznik, Lukas Geniusas, Beata Bilińska, Maciej Grzybowski, József Örmény, Dmytro Tkachenko. Lata 2016–2017 przyniosły współpracę dyrygenta z Zespołem Kameralnym „Kijowscy Soliści”. W kilkunastu miastach Ukrainy i Polski odbyły się koncerty pt. „Polsko-ukraińskie muzyczne dialogi”, na których repertuar złożyły się utwory kompozytorów polskich – Wojciecha Kilara, Zygmunta Krauze, Macieja Zielińskiego, Tomasza Opałki oraz ukraińskich – Walentyna Sylwestrowa, Igora Szczerbakowa, Zoltana Almaszi i Oleksandra Szymko.

W 2018 roku Roman Rewakowicz wziął udział w Festiwalu „Vratislavia Cantans” we Wrocławiu z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka”. We współpracy z Instytutem Adama Mickiewicza zrealizował cykl koncertów w Kijowie pt. „Muzyka Niepodległości” z udziałem Narodowego Chóru Ukrainy „Dumka” i Narodowej Orkiestry Symfonicznej Ukrainy, wykonując m.in. utwory chóralne a cappella Henryka Mikołaja Góreckiego i *Symfonię „Polonia”* Ignacego Jana Paderewskiego.

Rok 2019 to występy dyrygenta w m.in. w Mińsku, Kijowie, Lwowie, Warszawie, także z repertuarem Moniuszkowskim w roku Jubileuszu 200-lecia urodzin kompozytora oraz nagrania utworów Góreckiego z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” i utworów kompozytorów ukraińskich z Orkiestrą Symfoniczną Ukraińskiego Radia w Kijowie.

We wrześniu 2022 roku we Wrocławiu wraz z Narodowym Chórem Ukrainy „Dumka” z Kijowa, Chórem Narodowego Forum Muzyki z Wrocławia oraz z Orkiestrą Filharmonii Narodowej z Warszawy dokonał prawykonania oratorium *Wyraj* Oleksandra Szymki podczas finałowego koncertu 57. Międzynarodowego Festiwalu Oratoryjno-Kantatowego „Vratislavia Cantans”.

DNI MUZYKI UKRAIŃSKIEJ w WARSZAWIE

1999 1. dni

6 grudnia Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Aleksander Szczetyński, Walentyn Bibik, Jewhen Stankowycz, Myrośław Skoryk, Igor Szczerbakow, Jurij Łaniuk
wykonawcy: Wołodymyr Duda – skrzypce, Jurij Łaniuk – wiolonczela, József Örmény – fortepian, Chór Kameralny „Gloria”

7 grudnia Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Mykoła Dylecki, Dmytro Bortniański, Artem Łuka Wedel, Maksym Berezowski, Mykoła Łysenko, Kyryło Stecenko, Oleksandr Koszyć, Dmytro Kacał, Mykoła Leontowycz, Andrij Hnatyszyn, Oleksandr Jakowczuk, Stanisław Ludkewycz, Hanna Hawryleć
wykonawcy: Chór Chłopięcy i Męski DUDARYK, Mykoła Kacał – dyrygent

8 grudnia Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow, Borys Latoszyński
wykonawcy: József Örmény – fortepian, Sinfonia Varsovia, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2001 2. dni

3 czerwca Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Denys Siczynski, Wasyl Barwiński, Bohdana Frolak, Jakiw Stepowij, Łesia Dyczko, Anatolij Kos-Anatolski, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Marta Boberska – sopran, Krzysztof Zbijowski – klarnet, Kuba Jakowicz – skrzypce, Natalia Rewakowicz – fortepian

6 czerwca Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Jurij Łaniuk, Jewhen Stankowycz
wykonawcy: Anna Sawycka – skrzypce, Iryna Semenenko – sopran, Mychajło Tyszczenko – tenor, Mykoła Kowal – baryton, Serhij Mahera – bas, Narodowy Chór Ukrainy „DUMKA”, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

2004 3. dni

2 listopada Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Dylecki, Dmytro Bortniański, Artem Łuka Wedel, Mychajło Werbycki, Mykoła Łysenko, Kyryło Stecenko, Bohdan Sehin
wykonawcy: Chór Kameralny „Gloria”, Wołodymyr Sywochip – dyrygent

3 listopada Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Lew Rewucki, Stefania Turkewycz, Borys Latoszyński, Wasyl Barwiński, Bohdana Frolak, Walentyn Bibik, Walentyn Sylwestrow
wykonawca: József Örmény – fortepian

5 listopada Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Walentyn Sylwestrow, Borys Latoszyński
wykonawcy: Anna Sawycka – skrzypce, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

6 listopada Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
tańce i muzyka huculska / Huculski Zespół Pieśni i Tańca, Petro Kniazewycz – dyrygent

2012 4. dni

15 października Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Myrośław Skoryk, Wasyl Barwiński, Jewhen Stankowycz, Zoltan Almaszi
wykonawcy: Lwowskie Trio Fortepianowe: Marta Semczyszyn – skrzypce, Solomija Kanczalaba – wiolonczela, Natalia Rewakowicz – fortepian

17 października Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Oleksij Szmurak, Anna Korsun, Iryna Blochina, Olena Sierowa, Maksym Kolomijec, Mychajło Szwed, Bohdan Sehin
wykonawcy: Ensemble Nostri Temporis, Grzegorz Wierus – dyrygent

18 października Kościół Św. Krzyża
kompozytorzy: Stepan Dehtiarowski, Iwan Domaradzki, Mykoła Łysenko, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Chór Kameralny „Kijów”, Mykoła Hobdycz – dyrygent

20 października Sala Kameralna Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Mykoła Łysenko, Wiktor Kosenko, Jakiw Stepowij, Myrośław Skoryk, Kyryło Stecenko, Walentyn Sylwestrow, Wasyl Barwiński, Nestor Nyżankiwski, Denys Bonkowski, Mykoła Kołessa, Dezyderij Zador
wykonawcy: Olga Pasiecznik – sopran, Natalia Pasiecznik – fortepian

21 października Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Oleksandr Szymko, Lubawa Sydorenko, Igor Szczerbakow, Zoltan Almaszi
wykonawcy: Bartosz Koziak – wiolonczela, József Örmény – fortepian, Narodowa Orkiestra Symfoniczna Ukrainy, Wołodymyr Sirenko – dyrygent

DNI MUZYKI UKRAIŃSKIEJ w WARSZAWIE c.d.

2019 5. dni

18 października Sala Koncertowa Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina
kompozytorzy: Bohdana Frolak, Andrij Merchel, Ołena Ilnycka, Jewhen Petryczenko, Oleksandr Szymko, Bohdan Sehin, Bohdan Krywopust, Zoltan Almaszi, Witold Lutosławski
wykonawcy: Andrij Pańłow – skrzypce, Bohdan Krywopust – fortepian

21 października Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow, Witold Lutosławski
wykonawcy: Oksana Nikitiuk – mezzosopran, Dmytro Tawanets – fortepian

23 października Studio Koncertowe Polskiego Radia im. Witolda Lutosławskiego
kompozytorzy: Wołodymyr Szumejko, Igor Szerbakow, Witold Lutosławski, Jewhen Stankowycz, Oleh Kywa
wykonawcy: Kateryna Suprun – altówka, Dmytro Tawanets – fortepian, Oksana Nikitiuk – mezzosopran, Narodowy Zespół Solistów „Kijowska Kamerata”, Roman Rewakowicz – dyrygent

2020 6. dni

6 września Sala Biblioteki Rolniczej – Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi
Kalendarzowo-obrzędowe, liryczne i historyczne ukraińskie pieśni z Polesia i Ukrainy Centralnej
wykonawcy: Zespół Wokalny MORE

8 września Kościół Świętego Krzyża
kompozytorzy: Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Duet wiolonczelowy Magdalena Bojanowicz / Bartosz Koziak

11 września Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Lubawa Sydorenko, Mychajło Szwed, Switłana Azarowa, Bohdan Sehin, Zoltan Almaszi, Ołeksandr Szymko
wykonawcy: Iwona Hossa – sopran, Orkiestra Filharmonii Narodowej, Roman Rewakowicz – dyrygent

2021 7. dni

4 września Bazylika Archikatedralna św. Jana Chrzyciela
anonimowe wielogłosowe koncerty chóralne pierwszej połowy XVIII w. oraz utwory Mykoły Dyleckiego, Maksyma Berezowskiego, Artema Wedela i Dmytra Kotki.
wykonawcy: A Cappella Leopoldis (Lwów)
Ludmiła Kapustina – dyrygent

8 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytorzy: – Jewhen Stankowycz, Zoltan Almaszi, Ołeksij Retyński, Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Royal String Quartet (Warszawa)
Izabella Szałaj-Zimak – I skrzypce, Elwira Przybyłowska – II skrzypce, Paweł Czarny – altówka, Michał Pepeł – wiolonczela

11 września Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Wołodymyr Zahorcow, Igor Szerbakow, Wołodymyr Runczak, Oleh Kywa, Ołeksandr Kozarenko
wykonawcy: Maria Kijach – flet, Kyryło Bondar – skrzypce, Jarosława Neklajewa – harfa, Oksana Nikitiuk – mezzosopran, Dmytro Tawanec – fortepian
Narodowy Zespół Solistów „Kijowska Kamerata” (Kijów)
Roman Rewakowicz – dyrygent

2022 8. dni

4 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytor: Walentyn Sylwestrow
wykonawcy: Dmytro Choni – fortepian

6 września Studio Koncertowe Polskiego Radia im. W. Lutosławskiego
kompozytorzy: – Leonid Hrabowski, Oleh Bezborodko, Juri Łaniuk, Ołeksandr Szczetyński
wykonawcy: Chain Ensemble, Andrzej Bauer – dyrygent

8 września Sala Koncertowa Filharmonii Narodowej
kompozytorzy: Ołeksandr Szymko, Zoltan Almaszi, Bohdana Frolak
wykonawcy: Bartosz Koziak – wiolonczela, Tamara Kalinkina – sopran, Natalka Polovynka – mezzosopran, Hubert Zapiór – baryton, Chór i Orkiestra Filharmonii Narodowej w Warszawie, Roman Rewakowicz – dyrygent

pisali o nas

„Poza paroma stereotypami wciąż niewiele wiemy o muzyce Ukrainy. Naszą wiedzę postanowił uzupełnić kierownik Fundacji „Pro Musica Viva”, dyrygent Roman Rewakowicz. Zorganizował Dni Muzyki Ukraińskiej. (...)”

Prawdziwą rewelacją okazał się koncert finałowy, podczas którego wykonano utwory Borysa Latoszyńskiego i Walentyna Silwestrowa. (...)”

Metamuzyka na fortepian i orkiestrę Silwestrowa z roku 1992 (...), która sprawia, że czas staje w miejscu, zasługuje na karierę, jaką zrobiła przed kilku laty *III Symfonia* Góreckiego. Zwłaszcza w tak doskonałym wykonaniu orkiestry Sinfonia Varsovia. To dzięki jej grze pod batutą niezwykle utalentowanego dyrygenta z Ukrainy, Wołodymyra Sirenki, środowy koncert należał do najciekawszych i najlepiej wykonanych w Warszawie w mijającym roku.”

Bartosz Kamiński
Gazeta Wyborcza, 10 grudnia 1999

„Niewiele wiemy o muzyce ukraińskiej – przyznaję, że i ja nie wiedziałem, czego się spodziewać po Dniach Muzyki Ukraińskiej (6-8 grudnia). Zapewne wielu zgromadzonych w Studiu im. Lutosławskiego wybrało się na te koncerty z podobnym nastawieniem: ciekawi nowego i nieco obawiając się zawodu. Publiczności nie było wiele, być może dlatego, że informacja i reklama ograniczyła się do niewielkich plakatów. Cóż, Ukraina nie ma widać takich możliwości promowania swojej kultury jak kraje nordyckie... (...) Przedsięwzięcia na tak wysokim poziomie artystycznym, jak Dni Muzyki Ukraińskiej, nie tylko informują nas, co się dzieje „za miedzą”, ale też wzbogacają niezbyt przecież bogate życie muzyczne w Polsce”

Adam Suprynowicz
Ruch Muzyczny, 6 lutego 2000

„Czy znamy muzykę naszych sąsiadów? Czy nazwiska ważnych tam kompozytorów są nam znane? (...) Jeżeli idzie o sąsiadów zachodnich, to sprawa jest oczywista (...). Co do sąsiadów z południa, rzecz także nie wygląda najgorzej (...). Gdy jednak pomyślimy o tych ze Wschodu, a konkretnie z Ukrainy, to w świadomości tejże większości rodaków wypadnie zaznaczyć dużą białą plamę. (...) Stąd też za wielce fortunną inicjatywę uznać wypada powołanie do życia w naszej stolicy imprezy poświęconej różnym dziedzinom ukraińskiej muzyki. (...) Był to przegląd krótki, ale imponująco wielostronny. (...) Kulminacją zaś tych trzech „Dni” stał się wieczór z udziałem znakomitej - jak się okazało - Narodowej Orkiestry Symfonicznej Ukrainy z Kijowa pod dyktando Wołodymyra Sirenki.”

Józef Kański
Ruch Muzyczny, 12 grudnia 2004

pisali o nas

„Impreza ta niewątpliwie odniosła sukces, jego miarą jest moc muzycznych wrażeń, wysokie oceny zagranicznych kolegów, żywe zainteresowanie i aplauz licznie odwiedzającej festiwalowe koncerty publiczności, która dzięki niemu odkrywa dla siebie ukraińską muzykę poważną. Tyle o jego rezultatach. Ale ten sukces był możliwy dzięki codziennej żmudnej pracy, dzięki entuzjazmowi i zdolnościom organizacyjnym grona twórców, ich autorytetowi i zapałowi. Podczas gdy my często rozmawiamy i marzymy o zaistnieniu współczesnej ukraińskiej kultury muzycznej w europejskiej przestrzeni muzycznej, ludzie ci nie słowem, lecz czynem urzeczywistniają ten cel. Należy do nich znany polski muzyk, dyrygent i działacz społeczny Roman Rewakowicz. (...) Roman Rewakowicz unika górnolotnej retoryki, a podejmuje konkretne działania na rzecz dialogu kultur, i tym co robi dowodzi europejskości ukraińskiej kultury muzycznej.”

Olena Taranczenko
Czasopismo „Muzyka” – Nr 6/2012, listopad-grudzień 2012 (Kijów)

„Wysoka kultura, encyklopedyczne muzyczne wykształcenie inicjatora i głównej siły sprawczej festiwalu – Romana Rewakowicza ustawiły ten festiwal w mojej osobistej skali na pierwszych miejscach właśnie dzięki treści i kontekstowi, praktycznym wnioskowi i estetycznej przyjemności otrzymania w krótkim czasie szerokiego i nadzwyczaj pełnego obrazu współczesnych tendencji ukraińskiej muzyki od Stankowycza i Sylwestrowa, Szerbakowa i Szumejka, Kywy i Frolak do twórców młodszych. Trzy koncerty wypełnione muzyką ukraińskich kompozytorów różnych pokoleń były mistrzowsko zestawione z muzyką Lutosławskiego – też z różnych okresów twórczości, co odpowiadało podtytułowi festiwalu i jego tematowi „Witold Lutosławski i muzyka ukraińska”. Stało się to po raz pierwszy w historii festiwalu: ukraińska muzyka była ustawiona w bardzo znaczący kontekst i tym samym można ją było odczuć bardziej szeroko, a przy pomocy paralel, asocjacji, wzorów – jej samowystarczalność i dostojne miejsce.”

Olha Stelmaszewska
Gazeta „DEŃ”, 6 listopada 2019

Warto podkreślić, że tym koncertem orkiestra warszawskiej Filharmonii Narodowej być może po raz pierwszy w ciągu całej swojej historii postawiła na pulpity muzykę ukraińską. A dyrygent tego koncertu i twórca festiwalu „Dni Muzyki Ukraińskiej w Warszawie” – Roman Rewakowicz tak formułuje swoje „credo”: „W zupełnej nieobecności ukraińskiej kultury wysokiej w polskich instytucjach kulturalnych próbuję przekazać polskiej publiczności informację, że w Ukrainie istnieje wysoka kultura muzyczna, przy tym bardzo wysoka!”

Olha Stelmaszewska
Gazeta „DEŃ”, 23 września 2020

pisali o nas

„Cały festiwal stał się udaną prezentacją ikonicznych dzieł ukraińskiej muzyki klasycznej różnych gatunków dla polskiego (a w epoce informacyjnej - i każdego innego, światowego) słuchacza. Najwyższa jakość wykonania, często bardzo pożądana w Ukrainie, przyczyniła się do odkrycia skarbów naszej kultury: od najstarszych przykładów śpiewu chóralnego po najnowocześniejsze osiągnięcia muzyki kameralnej i instrumentalnej.”

Dzwenysława Safian
The Claquers 17 września 2021

„Mało znamy muzykę naszych sąsiadów. Trzy tegoroczne koncerty festiwalu pomogły nieco zmienić ten stan rzeczy, prezentując muzykę ukraińską wieków od XVIII po XXI. (...) Program wszystkich trzech koncertów Dni Muzyki Ukraińskiej stanowił dobry przekrój oraz zachęcał do poznawania kultury muzycznej naszych wschodnich sąsiadów, a także do odwiedzenia festiwalu jeszcze nie raz.”

Katarzyna Ryzel
Ruch Muzyczny, 15 września 2021

„To kolejne Dni Muzyki Ukraińskiej przy akompaniamencie rosyjskich rakiet, ale do lutego 2022 roku byliśmy na nie głusi. Tegoroczne koncerty odbywały się w atmosferze szczególnego święta – radości z celebracji ukraińskiej muzyki, nadziei, rozgoryczenia i melancholii. (...) W 2022 roku dużo mówiło się o nieobecności ukraińskiej kultury na świecie, co nie wynikało bynajmniej z jej pośledniości, tylko z wielowiekowej przemocy symbolicznej i ekonomicznej. Mam nadzieję, że zdążyliśmy – my, słuchacze muzyki – czegoś się dowiedzieć.”

Filip Lech
Chwile odchodzące w tym właśnie momencie
Ruch Muzyczny, 29 września 2022

„Oratorium Frolak to lament pełen czułości i miłości do ojczyzny, napisany na szerokim oddechu, językiem przystępnym, ale nie prostackim. Wspaniale zabrzmiał chór i orkiestra FN pod batutą Romana Rewakowicza, który poprowadził cały koncert ze spokojną pewnością.”

Dorota Szwarzman
Nowy ukraiński romantyzm, 9 września 2022



Serdecznie dziękuję wszystkim Dobroczyńcom, którzy wspierali naszą Fundację w ciągu tych 25 lat.

Roman Rewakowicz
Prezes Fundacji Pro Musica Viva

Organizator Festiwalu



PARTNERZY GŁÓWNI FESTIWALU



Finansowe wsparcie

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca



Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego



NIMiT



projekt współfinansuje
miasto stołeczne
Warszawa



STOART

Partnerzy Festiwalu

za'ks
sprzyjamy wyobraźni



Związek
Ukraińców
w Polsce



UKRAIŃSKI
DOM

ESTELL
MEDYCYNĄ I STOMATOLOGIĄ ESTETYCZNA

Patronat medialny



Flame Radio



TVP
KULTURA

ZBRUČ

NASZ WYBIR
Portal dla Ukraińców w Polsce

L.B.ua

UKRIFORM

Україна молода

Music-review
Ukraine

Bilety do nabycia w systemie
oraz w kasach przed koncertem.

Bilety²⁴

Pełna informacja o Festiwalu na stronie Fundacji www.pmv.org.pl